

Veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 9
maandag 13 november

jaargang 22 - 1995-1996

algite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Betogings!

binnenin

Bloed 4

Aardverschuivingen in Kessel-Lo, een zoveelste Russisch vliegvlug dat neerstort op de drukbezochte kerk van Wilsede, aanvallen van vleesetende planten in het stadspark, Louis Tobback burgemeester... de Leuvense bevolking moest nog maar eens dringend van bloed voorzien worden, zo dacht men bij het Rode Kruis. Het jaarlijkse vampierbeuren wordt dit jaar aangevoerd door Metal Molly en Nemo.

Kultuurdag 8-9

Profiteer ervan! Aanstaaende woensdag kan een uur u zes uur jonger maken. Het wekelijkse Our Kultuur vereist ditmaal buiten enige affiniteit met -hoe kan het ook anders- kultuur, ook een stevige sportieve achtergrond, althans voor de mens die de ambitie heeft de zes Uren Kultuur-in-een mee te maken.

Damesvoetbal 13

We zitten duidelijk in een tin-de-steenlijdpark: de wereld blijkt niet plat te zijn, maar rond; de computer is geen uitvinding van Bill Gates, maar van de oude Egyptenaren; God die zich bekeert tot het marxisme... en nu ook nog vrouwenvoetbal. Geen wonder dat de doorsnee Vlaming godganse dagen en nachten gaat drugs snuiven in megadancings -of toch weer niet? Maar dat leest u op pagina 14.

Op dinsdag 14 november vertrekt de tweede optocht van Loko tegen elke vorm van studentenbeperking.

Om de studenten te plezieren loopt het officiële parcours van de betoging deze keer trouwens deels over de ring. Men heeft ons bovendien bevestigd dat ook de ordestrijdkrachten en de bestuurders van het waterkanon weer van de partij zullen zijn om hun kunsten tentoon te spreiden. Dolle pret verzekerd dus. Afspraak om 19.00 u op het Ladeuzeplein.

Hoog bezoek uit Zuid-Afrika op komst

Naar alle waarschijnlijkheid zal Patrick 'Terror' Lakota, eerste minister van de Zuid-Afrikaanse deelstaat Oranje Vrijstaat, bij zijn bezoek aan België ook door de KU Leuven ontvangen worden. Dat kon Veto vernemen in een gesprek met de Zuid-Afrikaanse professor Victor Whibb (zie interview in deze Veto). Lakota, een van de zwaargewichten binnen de Zuid-Afrikaanse politiek, komt op uitnodiging van de Vlaamse minister-president Van den Brande. Het bezoek kadert in het samenwerkingsverband dat vorig jaar tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika werd afgesloten naar aanleiding van de reis die de ministers Van den Brande en De Batselier toen naar Zuid-Afrika gemaakt hebben. Bij die gelegenheid kreeg dat land van de Vlaamse gemeenschap tien miljoen ter beschikking voor het opzetten van een tolkenopleiding om de nieuwe taalsituatie in Zuid-Afrika — waar men nu elf officiële talen telt — te begeleiden. Die tolkenopleiding wordt nu ingericht aan de universiteit van Oranje Vrijstaat.

Daarnaast zullen Lakota en zijn gevolg van zowel zwarte als blanke politici van gemengde politieke afkomst, ook een bezoek brengen aan het Centrum voor Racismebestrijding en Gelijke Kansen. De bedoeling is een gelijkaardig project op te starten in Zuid-Afrika om de laatste resten van het apartheidregime weg te wissen en anderzijds de blanke minderheid voor verdrukking te behoeden.

Ten derde zoekt eerste minister Lakota steun voor de opleiding van de nieuwe politieke klasse die na de recente gemeenteraadsverkiezingen aan de macht is gekomen. Hiervoor wil hij te rade gaan bij enkele Vlaamse gemeentebesturen. En daarvoor komt Leuven in het bijzonder in aanmerking gezien het samenwerkingsverband tussen de KU Leuven en de universiteit van Oranje Vrijstaat, dat loopt sinds maart jongstleden.

Het afstapje in Leuven staat wel nog niet vast, volgens het kabinet van minister Van den Brande. Het bezoek is echter alleszins gepland voor de periode van 20 tot 24 november. Het kabinet wou evenmin de plannen bevestigen voor een toespraak van Lakota voor het Vlaamse parlement in zijn eigen taal. Mocht dat evenwel doorgaan dan zou het wellicht voor de eerste maal zijn dat een Bantoetaal — in casu het Soto — bij een officiële gelegenheid in een Europees parlement gebezigd wordt.

(be)

- Verdorie, ik heb geen kleingeld voor de drankautomaat.
- En dit, wat is dit hier?

Proton. De kaart voor kleine uitgaven.

Vraag ze in uw bankagentschap in Leuven, Heverlee of Kessel-Lo. Vanaf nu ook in Herent en Wilsede.

(advertising)

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

* De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met $\pm 1,5$ getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Slavernij

Omdat Veto precies met handen en voeten gebonden is aan de reclame-inkomsten vanwege Proton, deze open brief.

De laatste tijd erger ik me rot aan de ongeneerde imperialistische expansieaanpak van het Proton-systeem. Systematisch worden alle munttelefoonsellen in Leuven vervangen (en dus niet vergezeld) door een Proton-telefoonset; een ware vrijheidsbegrenzing want er wordt ons zoals in de warenhuizen geen keuze meer gelaten. Bij Belgacom zullen ze echter wel juichen want daar kunnen ze weer iemand op straat gooien, namelijk diegene die vroeger instond voor het ophalen van de muntstukken... en zo worden ze daar weer een beetje competitiever.

Zelf heb ik niets tegen de zogenaamde vernieuwing die Proton voorstaat maar wel tegen de onbestrafte vrijheidsbegrenzing en monopolistische marktterrorisatie. Het Proton-eksperiment kost handvol geld en moet ontegensprekelijk gunstige resultaten afleveren opdat de investering gerekupereerd zou worden. Maar dat men hiertoe studenten als middel gebruikt (het

Zelf heb ik niets tegen de zogenaamde vernieuwing die Proton voorstaat maar wel tegen de onbestrafte vrijheidsbegrenzing en monopolistische marktterrorisatie. Het Proton-eksperiment kost handvol geld en moet ontegensprekelijk gunstige resultaten afleveren opdat de investering gerekupereerd zou worden. Maar dat men hiertoe studenten als middel gebruikt (het specifiek toerichten op het schaaapachtige studentenpubliek blijkt nogmaals duidelijk uit het gebruikte reclamekanaal) is hoogst wansmakelijk. Proton als bijkomend betaalmiddel aanbieden (als service) is een mooi initiatief alhoewel ik nooit het nut

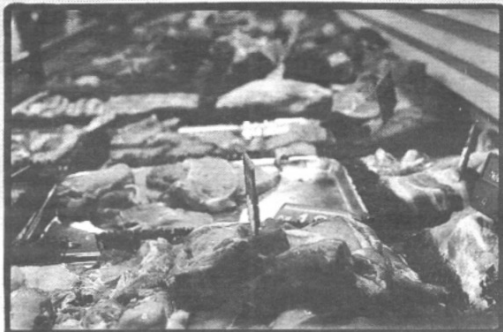
ervan heb ingezien. Een combinatie met een gewone bankkaart lijkt me helemaal dom en absurd. Je haalt een rond bedrag van bijvoorbeeld 2000 frank en na enkele aankopen zit je met kleingeld in je zakken, dat je toch hoogstwaarschijnlijk terug in omloop wil brengen. Hierdoor blijft je Proton-plastiekje mooi opgeborgen en dus inefficiëntie troef.

Proton 'lanceert' zo langzamerhand geen nieuw produkt meer, ze 'dringt' het je op. Binnenkort zouden zelfs Proton-parkeermeters de oude vervangen zodat ik nog een half uur langer CO de lucht in kegel op zoek naar een 'betaalbaar' (in zijn vernieuwde betekenis) parkeerplaatsje. Nadat enkele handelaars zich reeds verenigd hebben (namelijk de dagbladhandelaars) hoop ik dat er ook vlug een consumentenbescherming op poten gebracht wordt. Zeker de nieuwe lichte eerste-kandidatuurstudenten moet behoorlijk geïnformeerd worden, zodat zij in alle vrijheid en na afwegen van de pro's en con's zelf kunnen beslissen of Proton de moeite loont. Nadat fysische slavernij afgeschaft is, blijkt dat het de hoogste tijd is om onkritisch-elke-kommerciële-gril-navolgende-welvaarts-slavernij een halt toe te gebracht wordt. Zeker de nieuwe lichte eerste-kandidatuurstudenten moet behoorlijk geïnformeerd worden, zodat zij in alle vrijheid en na afwegen van de pro's en con's zelf kunnen beslissen of Proton de moeite loont. Nadat fysische slavernij afgeschaft is, blijkt dat het de hoogste tijd is om onkritisch-elke-kommerciële-gril-navolgende-welvaarts-slavernij een halt toe te roepen. Word wakker, studentenvolk, Proton: ja naast andere betaalmogelijkheden waarom niet 'the more the better', opdringerige monopolienastreverij en vrijheidsbeknotting. Nooit.

Patrick Carmans

Ellen vond dat zij dringend van ~~guld~~ moest veranderen.
Annelies wilde ook wel eens in die hogere sferen geraken...

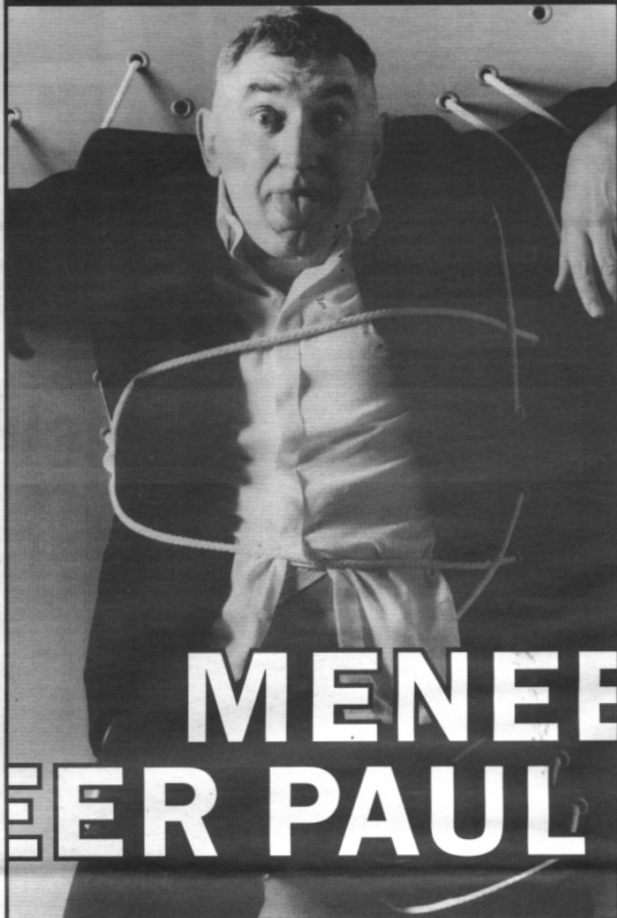
Leentje had geruime tijd niet meer
aan haar pennestok gezogen!

Wij hebben nieuw vlees nodig
op de volgende redactievergadering,
vrijdag namiddag om 15.00 u
in de lokalen van Veto, 's Meiersstraat 5

Blauwe Maandag Compagnie

in samenwerking met KUNSTENCENTRUM VOORUIT

MENEER DEHOLLANDER PAUL

auteur: Tankred Dorst i.s.m. Ursula Ehler

regie: Johan Dehollander

met: Brit Alen, Vic De Wachter, Jan Declair, An Miller,
Karlijn Sileghem en Erik Van Herreweghe

Meneer Paul houdt de vooruitstrevende eigenaar tegen, die het verfallen fabriekspand wil verbouwen tot een grote wasserij. Hij corrupteert de groei en aktiedrift die aan het moderne management ten grondslag liggen.

Meneer Paul is de ler van Europa, wars van groei en vooruitgang, de aantrekkelijke konservatief, de gevaarlijke clown, de innemende fascist, de rechtse groenlinkser.

NOVEMBER 95

M D W D V Z Z

		2	3	4		
7	8	9	10	11		
		15	16	17	18	
		21	22	23		
				24		
		28	30			

DECEMBER 95

			1			
5	6					
		7	8	9		
12	14	15	16			
19	20					
		21	22	23		

JANUARI 96

			5	6		
23	24	25	26	27		

FEBRUARI 96

6	7	8	9	10		
---	---	---	---	----	--	--

20u00	GENT/Minard	09-2672020
20u00	GENT/Minard	09-2672020
20u15	STROMBEEK-BEVER/C.C.	02-2674156
20u00	BRUGGE/Stadsschouwburg	050-338167
20u15	MAASMECHELEN/C.C.	089-762152
20u30	DILBEEK/O.C. Westrand	02-4662030

20u30	DILBEEK/O.C. Westrand	02-4662030
20u00	HASSEL/C.C.	011-229933
20u00	WAREGEM/De Schakel	056-621340
20u00	LEUVEN/Stadsschouwburg	016-222113
20u15	KORTRIJK/Stadsschouwburg	056-221902
20u15	TURNHOUT/De Warande	014-416991

20u00	AALST/De Werf	053-761312
20u00	ANTWERPEN/Bourla	kaartverkoop: 00984: 03-2310750
20u00	GENT/Minard	09-2672020

EBU Ticketshop: 03-2337140
FNAC Antwerpen
niet telefonisch

Wie graag de persiek van BMC gratis thuis ontvangt, schrijft of faxt naar Blauwe Maandag Compagnie, St. Pietersnieuwstraat 23, 3000 Gent - Fax 09-2332556

Inschrijven: Ver. Werkhuizen Theosus vzw
Telefoon 03-2350490 - Fax 03-2351105

De Standaard
MAGAZINE

Knack

Blauwe Maandag Compagnie wordt gesubsidieerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Provincie Oost-Vlaanderen, en gesponsord door Knack, Kredietbank en De Standaard Magazine.

Nieuwe regeling van de aggregatie

Initiële én voortgezette lerarenopleiding

In het dekreet over de lerarenopleiding tekent Vlaams minister van onderwijs Van den Bossche (SP) de krijtlijnen voor de toekomstige opleiding en begeleiding van onderwijzend personeel. De nieuwe leraar zal in de toekomst beter begeleid worden wanneer hij zijn eerste stappen in zijn nieuwe carrière zet. Naast de initiële opleiding komt er ook een voortgezette lerarenopleiding.

Ondanks het hindernissenparcours dat aan het dekreet voorafging, is het dan toch zover. De hervorming van de lerarenopleiding werd vorige woensdag goedgekeurd in de Vlaamse Raad. Al in '91 werd de hervorming van de lerarenopleiding als een doelstelling opgenomen in het universitair dekreet. De moeilijke onderhandelingen tussen de betrokken partijen (universiteiten, scholen, hogescholen en studenten) en minister van onderwijs Van den Bossche mondden toen uit in de zogenaamde Elewijt-akkoorden. Die vonden echter geen konkretisering in een dekreet, onder andere door de tegenwerking van de CVP-specialist voor onderwijs Luc Martens en de vroege verkiezingen die roet in het eten gooiden.

Ingekrompen

Enkele weken geleden werd het voorliggende voorstel van dekreet nog door de regentaatstudenten en hun docenten op boe-geroep onthaald. Zij waren vooral ontevreden met de inkrimping van hun lesbevoegdheid ten voordele van de universiteitstudenten. Tegenover de huidige regeling, waar ze drie vakken mogen doceren in de eerste en de tweede graad van het secundair onderwijs (in de leerjaren een tot vier dus), wordt hun bevoegdheid nu teruggebracht tot de zogenaamde drie/een regeling. De tweede graad van het secundair onderwijs wordt een 'ontmoetingsplaats' voor regenten en universitair gevormde leraars. De regent mag tijdens zijn opleiding drie vakken in zijn module opnemen waarvan hij dan nog slechts één 'uitgediept' vak kan geven in de tweede graad. Volgens Van den Bossche is er in de nieuwe regeling echter geen sprake van ingekrompen lesbevoegdheden. Door de toegenomen autonomie kunnen de scholen zelf leerkrachten aanstellen die ze 'voldoende bekwaam' achten. Het criterium hoeft dus niet langer enkel het diploma te zijn maar kan ook de vakbekwaamheid zijn, waardoor de regent toch nog vakken kan doceren waarvoor hij geen kwalifikatie heeft.

Autonomie

In het dekreet wordt de huidige opleiding tot leraar opgesplitst in een basisopleiding, de zogenaamde 'initiële lerarenopleiding', en een 'voortgezette lerarenopleiding'. De bedoeling van dit laatste is natuurlijk dat de leraar in functie zich op regelmatige basis bijschoolt. In de discussie-nota van de minister wordt dit concreet uitgewerkt. Van de universiteitstudent met leraarambities wordt een groter engagement verwacht. Wie carrière wil maken in het onderwijs zal naast de initiële opleiding ook verdere specialisatie-opleidingen kunnen volgen, die gehonoreerd zullen worden met een officieel diploma van het kaliber van een 'voortgezette opleiding'. Het valt te verwachten dat de scholen, die binnenkort meer autonomie gaan krijgen voor bevorderingen en benoemingen, hiermee sterk rekening zullen houden in hun personeelsbeleid. De minister stelt in zijn nota dat men voortgezette opleidingen zal kunnen volgen die specifiek gericht zijn op onder andere basisedukatie, volwassenenonder-

wijs en tweedekansonderwijs.

Het nieuwe dekreet wil ook aan de begeleiding van de jonge leraar sleutelen. De opleidingscentra voor leraren zullen de nieuwbakken leerkrachten beter moeten begeleiden en ondersteunen bij de aanvang van hun carrière. Het dekreet spreekt hier over het aanstellen van 'mentoren': ervaren leerkrachten die "de praktischshok bij beginnende leerkrachten" moeten opvangen. De concrete invulling van dit alles ligt volledig bij de opleidingscentra.

Een belangrijk punt in het nieuwe dekreet is de idee dat de leraar zowel poly-

valent als vakspecialist is. Hoe jonger de leerling, hoe polyvalenter de leraar. Naarmate de leerling ouder is, wordt meer vakspecialisatie van de leraar verwacht.

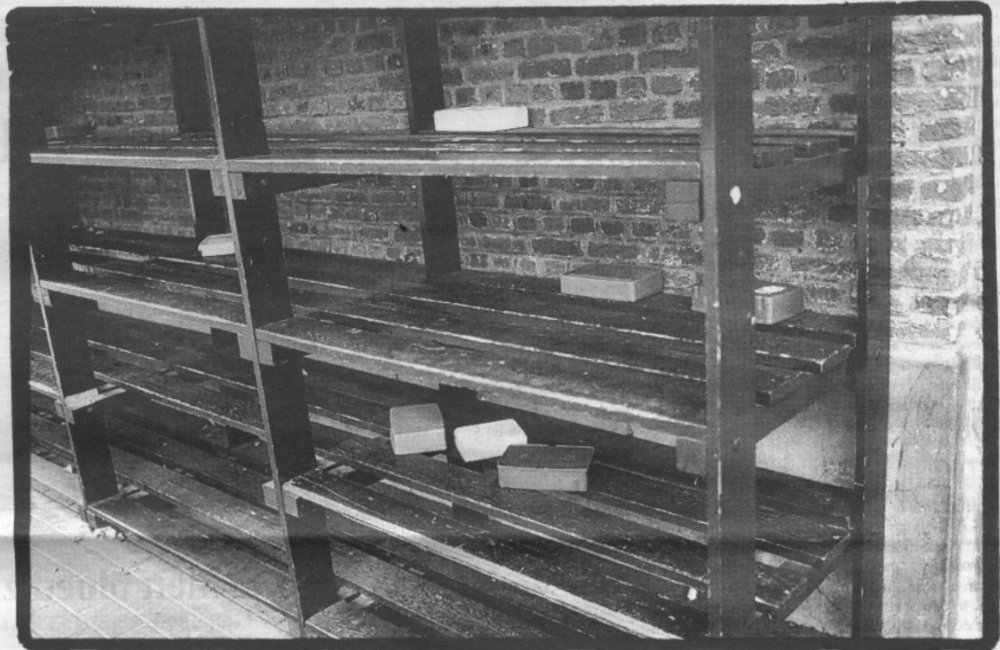
Mentor

Zowel regent als onderwijzer en kleuteronderwijzer moeten een gemeenschappelijk 'polyvalent' basispakket vakken volgen. Ook hierop hadden de studenten en docenten uit het Hobu felle kritiek. Volgens hen houdt zo'n regeling te weinig rekening met de 'doelgroep-specifieke opleiding', die erg verschillend is voor kleuters, lagerschoolleerlingen en leerlingen middelbaar onderwijs. Nochtans levert deze regeling ook voor hen voordelen op. Zo zouden zij, mits het volgen van een extra bijscholing, les kunnen geven in het basis- en kleuteronderwijs.

Al bij al verandert er dus weinig voor de universiteitstudent. De universiteiten

krijgen wel extra middelen om hun lerarenopleiding verder uit te bouwen. Wat wel verandert, is de financieringswijze van de academische lerarenopleiding. De universiteiten zullen vanaf nu gefinancierd worden per afgestudeerde aggregaat. In het verleden kregen de universiteiten hun financiële ondersteuning afhankelijk van het aantal ingeschreven studenten. Voor de universiteiten is deze maatregel niet altijd even voordelig. Vele studenten die de aggregatie beginnen, haken in de loop van hun studie immers af of leggen niet alle eksamens af. Bij de nieuwe financieringsregeling hebben de universiteiten er alle belang bij zoveel mogelijk studenten in de aggregatie te laten afstuderen. Maar anderszins zijn diezelfde universiteiten ook verantwoordelijk voor de kwaliteitscontrole op de opleidingen.

Annemie Deckx

Zijn de boterhammen al gesmeerd?

(foto Peter Dhondt)

Regeringskommissaris belegerd

Omdat de studenten meer en meer het gevoel krijgen dat zij in de hele discussie rond studentenbeperking niet gehoord worden, besloot Loko om vorige week woensdag het kantoor van regeringskommissaris Bosmans in Leuven te bezetten. Een twintigtal studenten konden zonder enig probleem het gebouw van de commissaris in de de Beriotstraat binnendringen. Al snel hingen een aantal spandoeken uit de vensters op de eerste verdieping te wapperen terwijl kollega-studenten aan voorbijgangers strooibriefjes

uitdeelden met de oproep om op dinsdag 14 november deel te nemen aan de betoging tegen studentenbeperking.

De heer Bosmans ontving de studenten bijzonder hartelijk en liet zelfs drankjes aanrukken. Wel drong hij erop aan dat de studenten zich voldoende zouden verspreiden over het huis omdat te veel studenten in één kamer de oude houten vloeren van het huis teveel zouden belasten. Het gezelschap in de de Beriotstraat werd al snel verwoegd door de Leuvense politie die gedurende de hele bezetting met twee

agenten de wacht optrok voor het huis.

De woordvoerders van de studenten kregen de gelegenheid om tegenover Bosmans hun grieven en standpunten voor te leggen omtrent de numerusclaususproblematiek. Hun standpunt was duidelijk: de beslissingen voor de grote problemen in de gezondheidszorg werden op zeer korte termijn genomen en komen uitsluitend neer op een beperking van het aantal studenten in geneeskunde. Bovendien vinden de studenten dat de regering en de pers zich in hun berichtgeving al te veel laten leiden door de artsensyndikaten, die er bijzonder goed in slagen om alle problemen binnen hun sector af te wentelen op de nek van de studenten.

Ook hadden de studenten bedenkingen bij de onlangs verschenen behoefte-studie, die eigenlijk een soort pleidooi is voor numerus clausus. Terwijl er verschillende oplossingen zijn voor het probleem fokust deze studie enkel op het grote aantal studenten geneeskunde. Daarenboven stellen de studenten vast dat de schrijvers van de studie al te vaak uitgaan van niet bewezen vooronderstellingen. Ook bij het gebruik van het sijfermateriaal gaan de onderzoekers soms uit de bocht, zeggen de studenten. Zo hebben zij zich voor hun onderzoek gebaseerd op een steekproef van tien artsen. Men kan zulke sijfers inderdaad moeilijk representatief voor de artsenpopulatie noemen. De regeringskommissaris beloofde in elk geval het studentenstandpunt aan de minister over te brengen.

(ad)

Niet te zat he, jongens

(foto Stefan De Paruw)

Metal Molly en Nemo sluiten bloedinzamelingsactie af

Alma omgetoverd in rockpaleis

De Landbouwkring en Medica ronden hun actie Bloedseriesus ook dit jaar af met een rock-konsert. Deze keer wijken ze daarvoor uit naar Alma 2. Aperitieven doen ze met Sjef Bef. Even later warmt het metalcombo Crumb ons op voor de dubbele dagschotel Metal Molly en Nemo. Bloedgevers krijgen naar jaarlijkse gewoonte weer een forse korting. Het Almapersoneel heeft zich alvast omgeschoold tot volledige veiligheidsmensen die u het leven naar sjokolademousse en ander lekkers moeten beletten. U bent gewaarschuwd.

Het hardcore-bandje Crumb heeft zich in het zog genesteld van succesvolle metalbands als Channel Zero en Deviate. Het profiteert volop mee van de hausse waarin de hele Belgische metalscene zit. Onlangs stonden ze nog met Fundamental in de Antwerpse Pacific. Eerder deden ze al de voorprogramma's van Slash's Snakepit en Dinosaur Jr. Momenteel hebben ze met 'Swallow' een single uit die hun powermetal nog meer in de belangstelling plaatst.

De muziek van Metal Molly is, al doet de naam anders vermoeden, op een heel andere leest geschoeid. Harmonieuze pop met kitscherig aandoende teksten, veel ritmewisselingen met hier en daar een weerhaak. Samen met Nemo, die andere headliner, zijn ze momenteel op de boer in België en Nederland. We zochten Metal Molly op voor een babbel.

Ferrari

Allan Muller is 22, volgt filmschool in Vorst, zingt en speelt gitaar. Pascal Deweze is 21, heeft een diploma van het Rits op zak, waagt zich nu in Leuven aan psychologie, zingt en speelt bas. Gino Geudens is 21, werkt in Brussel in een platenzagerij — "toch één iemand die professioneel bezig is in de muziekbusiness" merken de twee anderen even later schertsend op — en drumt. Muziek maken is dus hun hobby en daarom hebben ze Metal Molly opgericht. Het beloftevolle trio verraste vriend en vijand met de sterke debuut-cd 'Surgery for Zebra'. De single 'Orange' bereikte de derde plaats in De Afrekening.

Min of meer hadden ze het wel verwacht. "We hopen stelselmatig een beetje groter en beter te worden maar beseffen dat het niet kan blijven duren. Er komt een moment dat we op onze bakkes zullen gaan," voorspelt Allan. "Bovendien dringt alles niet direct volledig tot ons door. We beseffen nu zo ongeveer wat er drie weken geleden gebeurde. Dat is net het toffe aan de situatie. We hinken steeds enkele weken achterop," vult Pascal aan.

Al heel wat talentscouts van buitenlandse platenfirma's zijn Metal Molly de laatste tijd komen bekijken. Zo blijkt er voor een wereldwijde release onder andere interesse te zijn van Silvertone, het label waar de Stone Roses zijn weggevlucht, en van RCA, dat Morrissey onder zijn dak heeft. Allan: "We hadden al eerder een internationale deal kunnen tekenen. We verkiezen echter om alles op zijn tijd te

nemen. De A&R-managers van de grote platenfirma's proberen je natuurlijk wel warm te maken. Ze beloven je voor honderdduizend frank instrumenten als je bij hen tekent. Er was er zelfs een die onze drummer, een echte Ferrari-freak, wou meenemen naar een Ferrari-show om een testritje te maken. Maar daar trappen wij niet in." Pascal laat het allemaal niet aan zijn hart komen en laat zich de vleierij van de hoge mensen uit de platenbusiness welgevallen: "Zolang er geen verplichtingen uit voortvloeien mogen ze me gratis cd'tjes blijven toestoppen," zegt hij, duidend op die ene Amerikaanse talentscout die het stevig voor hem te pakken heeft. "Raar volkje hoor, ze rijden allemaal met een sjieke wagen en vinden alles wat je doet amazing en wonderful, terwijl ze onzin uitkramen als 'this music is organic, with subversive elements'."

Stal

Van slechte kritiek zijn ze tot op heden vrijwel gespaard gebleven. Enkel de Nederlandse journalist van het metalmagazine Aardschok had het niet zo op hen begrepen. Allan: "Het gebeurde vlak voor we het voorprogramma van Bush in de Tivoli speelden. De eerste vraag die hij ons stelde, gaf meteen de teneur aan van het hele interview 'Nou, waarom Metal Molly en niet gewoon Rock Molly, joh?' Uiteindelijk kregen we er via een belachelijk puntensysteem zestig punten op honderd toebedeeld voor onze debuut-cd." Enkele dagen geleden passeerden ze ook bij Stefan Akkermans in het jongerenmagazine Prettig Gestoord. "Een ramp. We hebben daar een mengpaneel gezien dat stamt uit de prehistorie. Men had er voorts geen enkele zin voor humor. In het begin van het programma moesten we een openingstune spelen. Voor de grap eindigden we die steeds met de welbekende VTM-tune. Daar konden ze ginder absoluut niet mee lachen. Op de juiste take hebben we die tune dan ook knal in het midden gespeeld."

Stramien

Deze tegendraadsheid hebben ze gemeen met Nemo, met wie ze nu een uitgebreide konserttoernee afwerken. Konkurrentie is voor hen een vies woord. Pascal: "Andere groepen beschouwen we als collega's, niet als konkurrenten. Het gaat bovendien om de muziek, niet om het imago. Het zegt ons dan ook niets om in ons bloot bovenlijf op het podium de gekste kuren uit te halen. Dat is toch ronduit belachelijk. Het is trouwens verre van origineel: de Red Hot Chili Peppers hebben dat al gedaan."

Er zijn overigens nog andere gelijkensissen met Nemo. Samen zitten ze bij de alternatieve Nederlandse Brinkmanstal, waar ze het trouwens best naar hun zin hebben. Voorts deed Herman Houbrechts, de drummer van Nemo, het art-work voor de cd van Metal Molly. Pascal: "We hebben nooit opgekeken naar Nemo maar we spelen wel met dezelfde ideeën. We zitten op dezelfde golfengte. Zij zitten misschien iets meer in een rockstramien, vooral omdat ze maar met één zanger werken. Wij klinken iets

harmonieuzer, wat logisch is met twee zangers. We vinden hen trouwens een uitstekende groep."

Picknick

De jongste telg in de Nemo-familie heet 'Dum-Dada' en zal naar hun eigen zeggen geen commerciële hoogvlieger zijn. "Het afrekeningspubliek zal waarschijnlijk afkicken. Er staat immers geen tipische single op. De cd richt zich meer tot een luisterpubliek," aldus Nemo-bassist Bart Gijbels. "Als promotie voor de cd spelen we daarom meer in kleine clubs. Zo kunnen we een trouwere en hechtere aanhang

Bloed geven is de boodschap

(foto Peter Dhondt)

Leuven Bloedseriesus

Wij willen bloed zien

Deze week wordt voor de zesde keer de grote bloedinzamelingsactie 'Leuven Bloedseriesus' georganiseerd. De oude succesformule, bloedinzameling gekoppeld aan een aantal konserten, moet weer massaal donoren opleveren. De boodschap van het Rode Kruis en de organiserende kringen LBK en Medica is ook als vanouds weer: geef meer bloed!

Leuven Bloedseriesus werd in het leven geroepen in 1990. Aanvankelijk was de organisatie enkel in handen van LBK in samenwerking met het Rode Kruis. Om de actie beter te kunnen coördineren werd vorig jaar een partner onder de arm genomen. Medica werd er als organisator bij gehaald in de hoop dat dit een meerwaarde aan het project zou geven. Blijkbaar is de samenwerking positief geëvalueerd want Medica doet ook dit jaar weer mee.

Bovendien blijft de actie niet enkel tot Leuven beperkt. In Gent wordt er gelijktijdig eenzelfde inzamelronde gehouden. De organisatie is daar in handen van VLK, de Vlaams Landbouwkundige Kring of de tegenhanger van het LBK in Gent.

Drempel

De bedoeling van de actie is studenten en in het algemeen jongeren aan te zetten om meer bloed te geven. De categorie van jongeren blijkt sterk ondervertegenwoordigd te zijn in de donorgroep. Aan de andere kant vormen diezelfde jonge mensen wel een belangrijke groep als bloedafnemers, voornamelijk wegens de vele ongevallen. In een poging aan deze wanverhouding iets te veranderen, richt de actie haar pijlen voornamelijk op de studenten.

Elk jaar wordt er door de organisatie

verwerven." Nemo houdt inderdaad niet zo van grote festivals, "groot uitgevallen picknicks waar iedereen van alles licht uit te spoken maar helemaal geen aandacht heeft voor de muziek" zoals zanger-gitarist Peter Houben het uitdrukt. "Eigenlijk zijn we een stelletje dilettanten die het geluk hebben hun hobby voor veel mensen te mogen uitoefenen. Als we live spelen zul je wel nooit een perfect optreden te zien krijgen. Voor een deel omdat we dat niet kunnen, maar ook omdat we dat niet echt willen. We proberen de sfeer op te roepen van het beginnende groepje bij je thuis in de buurt dat een beetje ligt aan te modderen."

Patrick Carmans
Tom Peeters

Sjef Bef Revival, Crumb, Metal Molly en Nemo konsertieren op donderdag 16 november vanaf 19.30 u in Alma 2. De toegangsprijs bedraagt 100, 180 of 250 frank naargelang u al dan niet bereid bent ook met bloed te betalen (zie het artikel elders in deze Veto).

Bloedseriesus praktisch

- Dinsdag 14 november
  - Bloedinzameling op Gasthuisberg van 11 u tot 15 u
  - Verbroederingsfakkeltocht van Doc's bar naar de Gnorgl, vertrek om 21 u
- Woensdag 15 november
  - Bloedinzameling in de Valk (Tiensestraat) en in sporthal De Nayer van 9 u tot 18 u
  - Kleinkunstavond met Jan De Wilde en Combo in het Maria Theresia-college (St-Michielsstraat) om 20.30 u (deuren 20 u), kassa 250 of voor bloedgevers 150 frank
- Donderdag 16 november
  - Rockkonsert met Sjef Bef Revival, Crumb, Metal Molly en Nemo om 20.15 u (deuren 19.30 u) in Alma 2, VVK 180, kassa 250 en bloedgevers 100 frank

Tobback is slechts een pionnetje

Vorige donderdagavond kwamen zo'n 350 mensen in Leuven op straat voor de rechten van de vluchtelingen. Ook in Gent en Luik werd er betoogd. Aanleiding voor de manifestatie was de lugubere verjaardag van de Kristallnacht, die de organisatie niet onopgemerkt voorbij wou laten gaan.

De weg tot de betoging liep niet steeds even gemakkelijk. Ten eerste was er de slechts zeer nipte steun van de Leuvense Over-

koepelende Kringorganisatie (Loko). Veel kringen vonden dat de voorstellen van het platform iets te ver gingen en stelden dat ze zich liever niet inlieten met politieke kwesties. Verder waren er de lange discussies, de vele plakacties, de uren aan het station en natuurlijk was er de prikactie. Deze actie had als bedoeling om op een vreedzame manier de opsluiting van vluchtelingen aan te klagen. De politie vond het niet nodig om op te treden tegen het rustig protest van de aktievoerders, die met zo'n vijftien waren. Zij bleven dus afwezig, en dit was meteen ook de ideale gelegenheid voor het

NSV om te laten zien hoe zij denken over het recht op vrije meningsuiting.

De organisatie van de betoging had hoofdzakelijk twee doelen voor ogen. Het eerste doel bestond erin de achtevenvijftigste verjaardag van de Kristallnacht aan te grijpen om een ruimer maatschappelijk debat te openen rond de problematiek van vluchtelingen. Ten tweede wou men laten zien dat men niet steeds met een verwaterd pamflet op de propen moet komen om mensen op straat te krijgen. Beide doelstellingen werden vrij voortreffelijk vervuld. Zo'n 350 mensen op straat krijgen is heden ten dage al een hele prestatie geworden. Als je dan nog eens pleit voor open grenzen, veralgemeend verblijfsrecht, het afschaffen van de immigratiestop en gelijke sociale rechten mik je zeker niet op de gemiddelde 'burger'.

Braaf

Op een delegatie van de Jongsocialisten, Agalev en de PvdA na, waren de politieke partijen de grote afwezigen. Ook de scholieren bleven veeleer thuis. Er waren vooral kleinere verenigingen en onafhankelijke aanwezig. De betoging verliep vrij rustig op een enkel insidentje na. Het lange parcours liep onder andere langs het nieuwe NSV-kot, de kleine gevangenis en het stadhuis en eindigde op het Damiaanplein. Vele betogers hadden, net als de organisatoren bij het indienen van het parcours, geen weet van de nieuwe uitvalsbasis van het NSV.

Aan het NSV-kot werden de betogers niet alleen opgewacht door de ordehand-

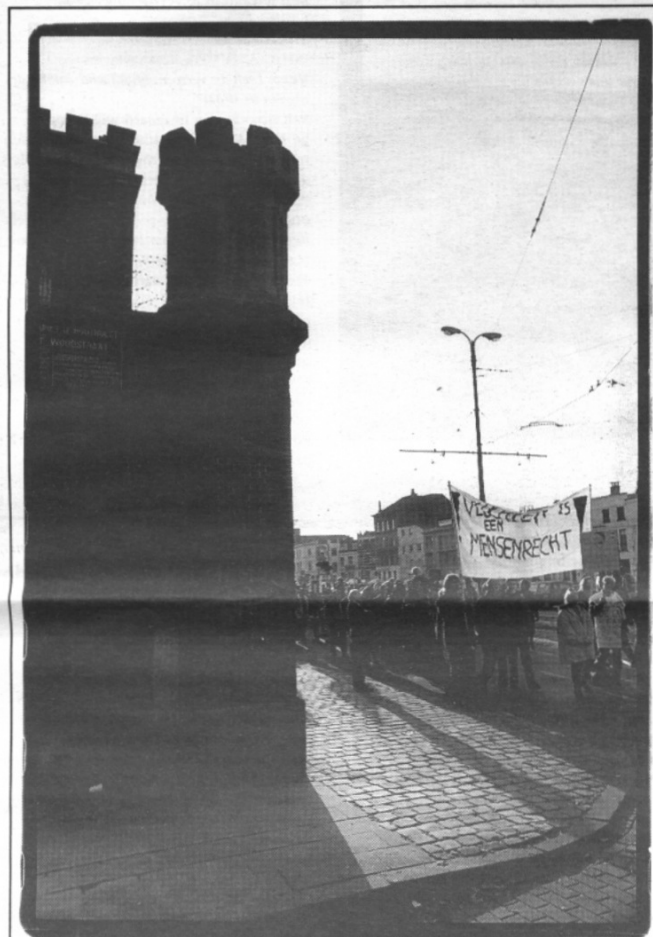
havers, maar ook door de NSV-archiefverantwoordelijke die druk bezig was foto's te maken van de betogers. Toen de organisatoren van de manifestatie een situatieschets wilden geven van wat op de prikactie maandagavond gebeurd was, ontstond een regelrecht vuurgevecht. Een deel van de betogers begon spontaan met — hoogstgevaarlijke, dixit de BOB — eieren te smijten, waarop een regen van appels, ijsblokjes en glazen flessen volgde vanop de eerste verdieping van het NSV-kot. De politie vond het niet echt nodig om tussenbeide te komen en na enkele minuten gingen de betogers verder.

Konsert

Aan de kleine gevangenis werd voor de tweede maal halt gehouden. Met slogans als 'vluchten is een mensenrecht' werd erop gewezen dat vluchtelingen geen delikwenten maar slachtoffers zijn en bijgevolg niet in de gevangenis thuishoren. Naarmate de betoging het stadhuis naderde, voelden velen zich geroepen om de heer Tobback, ooit nog minister van binnenlandse zaken, eens extra onder vuur te nemen. Tijdens een korte pauze voor het stadhuis nam een emotioneel bewogen Bie De Roo het woord. Ze vroeg de betogers, die overgegaan waren tot slogans als 'Tobback in den bak, vluchtelingen vrij', het niet te kort op de man te spelen. "Het fascistisch en racistisch gedachtegoed is het gevaar, Tobback is slechts een pionnetje", zo klonk het.

Het stadhuis vormde de laatste stop voor de ontbinding van de betoging op het Damiaanplein. 'Recht op Vluchten' deed tenslotte nog een oproep om het maatschappelijk debat niet uit de weg te gaan. Daarna vond in het multicultureel centrum Mala Ibrahim een benefietkonsert plaats van de Afrikaanse groep Timès, dat echter niet meer het verhoopte sukses had.

Thierry Laenen

(foto Philip De Keyser)

Kasteeltje — Heden ten dage wordt overal in Europa Kristallnacht herdacht. In de marge daarvan worden er ook heel wat akties gehouden in verband met vluchtelingenrechten. In België zijn of waren dergelijke akties er onder meer in Leuven, Gent, Luik en Brussel. Die laatste stad stond zondag 12 november op het programma. Ruim achthonderd aktievoerders van de meest diverse pluimage schoolden er op vreedzame wijze samen in de schaduw van het Klein Kasteeltje. De samenkomst werd ondersteund door een platform van een honderdtal kleine en grotere organisaties. De actie betrof in feite twee onderwerpen. Aan de ene kant werd de situatie van de niet-Europese vluchtelingen aangeklaagd. Door de wetsvoorstellen van onder andere minister Vande Lanotte wordt de al vrij strenge vluchtelingenwet van 1980 nog maar eens verscherpt. Zo zou het voor vluchtelingen steeds moeilijker worden asiel te krijgen in België. Uit de aangrijpende getuigenis van een Zairese vluchteling bleek dat de situatie nu al zwaar is. De man is al enkele jaren erkend in België, maar zijn pogingen om vrouw en kinderen uit Bujumbura te laten overkomen, in het kader van de gezinshereniging, lijken steeds weer tegengewerkt te worden door de Belgische bureaucratie. De tweede pijler van de actie betrof de vreemde studenten in België. Hun situatie zou er door de nieuwe wetsvoorstellen ook niet beter op worden. Tot dusver werden vreemde studenten aan de deur gezet na hun studie, maar nu zou het mogelijk worden ze al het land uit te zetten als blijkt dat ze niet genoeg geld hebben, of dat ze een beroep doen op het OCMW. De actie verliep erg rustig. De ruim achthonderd aktievoerders luisterden naar Afrikaanse muziek en toespraken en maakten ondertussen spandoek- en pamfletgewijs hun standpunten duidelijk. Onder hen de Jongsocialisten, Objektief 479.917 en de onvermijdelijke jongens en meisjes van de PvdA, maar ook het Lumumbakomitee en Turkse Marxistisch-Leninistische kommunisten. De boodschap van de actie was de aandacht te vestigen op het probleem van de vluchtelingen en een maatschappelijk en politiek debat rond de materie op gang te brengen.

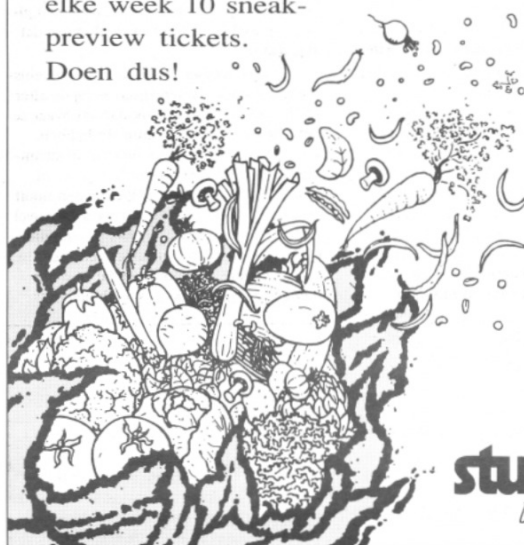
(mg)

SNEAK-SHOTELS IN ALMA!

Elke woensdag kan je in Alma 1, Alma 2, Alma 3 en Sedes een totaal nieuwe vegetarische schotel proeven. Doen gewoon, want je krijgt er een waardebon van 15,- BEF bovenop. En bevalt deze nieuwe schotel je echt niet, kom dan gewoon terug : we geven je gratis een andere schotel.

Maar vooral: laat ons weten of deze schotel je gesmaakt heeft en of je hem nog wil terugzien op het menu van Alma. Onder de invullers van de mini-enquête verloten we elke week 10 sneak-preview tickets.

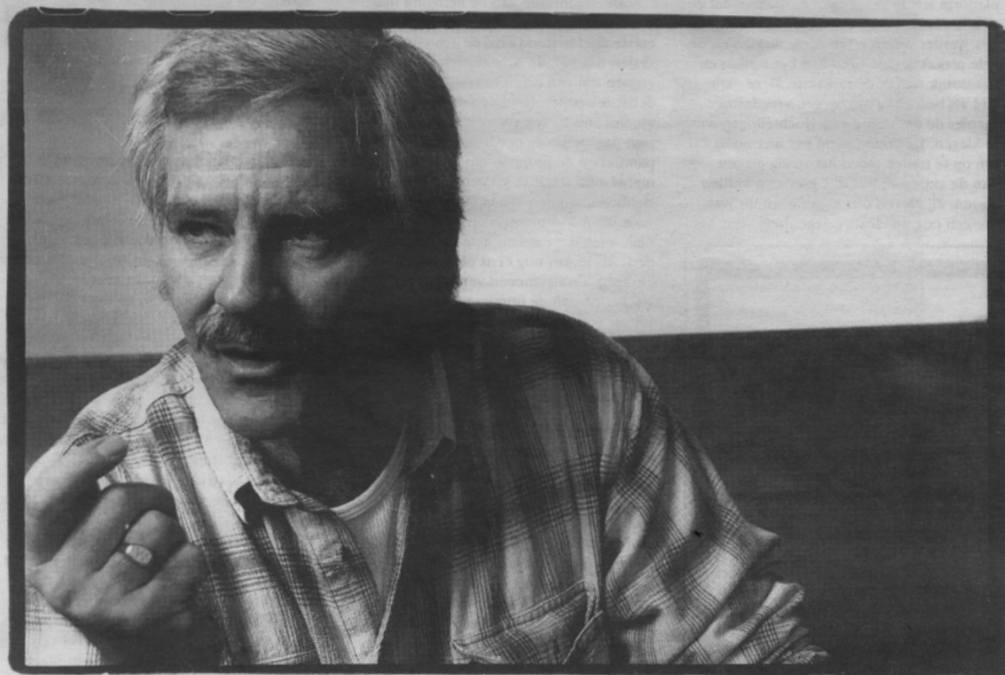
Doen dus!

studio
filmtheaters

PHOTOMAX/VPD

"We kunnen alleen maar hopen dat er niets met Mandela gebeurt"

(foto Kistof Braekeleire)

Ie wereld verandert je niet in één dag. Maar in Zuid-Afrika wordt daar toch een serieuze poging toe ondernomen. De wonderbaarlijk stille revolutie die gepaard ging met de afschaffing van het apartheidregime en het installeren van een echt democratisch bestel oogst internationaal zowel lof als verbaazing. Ondanks de hoopvolle berichten wordt het land nu gekonfronteerd met vele problemen eigen aan de groeiende van een jonge democratie. Veto sprak erover met Viktor Whibb, professor sociolinguïstiek aan de universiteit van Pretoria en tijdelijk te gast in Leuven.

Professor Whibb bekijkt het Zuid-Afrikaanse demokratiseringsproces vanuit de hoek van de sociolinguïstiek. Al in 1992 publiceerde hij over de taalproblematiek in zijn land het werk 'Afrikaans na apartheid' en profileerde zich daarmee als een progressieve stem in het debat. De taalsituatie in Zuid-Afrika is ook heel bijzonder. Voorheen waren er slechts twee officiële talen, met name het Afrikaans — een taal met wortels in het Nederlands — en het Engels. Sinds de afschaffing van de apartheid zijn er elf erkende talen, want ook de verschillende talen van de zwarte bevolking werden geïncorporeerd. Die meertaligheid is een grote stimulans in het demokratiseringsproces, omdat zij toelaat dat mensen in hun eigen taal kunnen deelnemen aan het beleid.

"Zuid-Afrika is Utopia niet."

Viktor Whibb: «Een van de kenmerken van onze nieuwe democratie is de multikulturaliteit, al spreken we zelf liever over pluralisme. Karakteristiek daarvoor is de aanvaarding van elf officiële talen. De vraag is nu hoe we daarmee om moeten gaan.

Het is duidelijk dat je niet alles in elf talen tegelijk kunt doen. Je kunt geen grondwet schrijven in elf talen. Maar anderzijds kun je ook niet enkel het Engels als taal accepteren, want dan verlies je op termijn één van de rijkste bronnen van je cultuur.»

«Het probleem is dat elk begrip in Zuid-Afrika gepolitiseerd is. Je kan de woorden 'multikultureel' of 'etnisch' gewoon niet gebruiken zonder over apartheid te praten. Het oude idee van multikulturaliteit was er één van elf groepen die naast elkaar leefden, zelfs met een eigen grondgebied. We hadden elf kleine Zuid-Afrika'tjes. Nu wordt het tijd om in te zien dat multikulturaliteit binnen één land een realiteit is, ook in Europa trouwens.»

Missionaris

Veto: Maar de verschillende etnieën hebben toch een sentimentele band met hun taal. Want daarop stoelen zij grotendeels hun identiteit.

Whibb: «Je moet dat niet overdrijven. Het verschil tussen die talen lijkt historisch gezien kunstmatig tot stand te zijn gekomen. Dat is begonnen met de missionarissen. Zij maakten bijbels voor specifieke groepen, en daarmee isoleerden zij elke groep binnen strakke grenzen met een zogenaamd eigen taal. Terwijl het taalverschil in feite niet groter was dan dat tussen Zuid-Nederlands en Noord-Nederlands. Ook het apartheidregime maakte dankbaar gebruik van die 'verdeel-en-heerstactiek'. De manier om apartheid in stand te houden was net het erkennen van de verschillende groepen en het benadrukken van hun culturele verschillen. Maar het is niet zo dat een bepaalde taal overeenkomt met één bepaald volk. Het Afrikaans wordt gesproken door zes miljoen mensen met een totaal verschillende afkomst, terwijl alleen de blanken een sentimentele band met die taal hebben. Er bestaat nochtans wel een sterk etnisch zelfbewustzijn bij bepaalde groepen, meer bepaald bij de blanke Afrikaners en bij de Zulu's van Inkatha.»

Veto: In andere Afrikaanse landen worden Europese talen als lingua franca naar voor geschoven, en worden de andere talen in het niet

officiële register behouden. Biedt dat voor Zuid-Afrika een oplossing?

Whibb: «De lingua franca biedt nergens in Afrika een oplossing. Kijk naar het nivo van de ontwikkeling. Over het algemeen kent minstens tachtig procent van de Afrikaanse bevolking die officiële talen niet eens. Die mensen staan machteloos. Zij kunnen gewoon niet deelnemen aan het politieke of economische leven omdat de drempel te hoog is. In Zuid-Afrika zitten we dan nog in een wat bevoorrechte positie maar ook daar heb je bij de zwarte gemeenschap zestien procent jongeren die school na één jaar voor bekeken houden. Vijfenvijftig procent van de zwarten is analfaab. In zo'n situatie is één opgelegde vreemde taal geen democratische oplossing, omdat zij geen basis vindt bij het volk. Zo'n taal ziet er misschien wel neutraal uit, maar is dat hoegenaamd niet.»

Veto: Onderwijs is noodzakelijk voor emancipatie. Maar in welke taal dan?

Whibb: «Zelf vind ik dat onderwijs alleen maar zin heeft als je het inricht in een taal die de mensen begrijpen. Welke taal is dat dan? Slechts vijftientig procent van de zwarten spreekt Engels, en velen daarvan dan nog op een onvoldoende nivo om als basis te dienen voor onderwijs. Een andere optie lijkt dan ook aangewezen. Bantoetalen gebruiken stelt al heel wat minder problemen. Wat we in eerste instantie willen is de algemene houding veranderen, en daarvoor moeten we dus opleidingsmethodes in die talen voorzien. Het gaat hier niet om zomaar wat dialekten. Deze talen worden bestudeerd aan de universiteit, zij zijn gestandaardiseerd en spelen een rol in het openbare leven.»

Nazi

Veto: Hoe sterk weegt de druk van het machtige Engels op die talen?

Whibb: «De rol van het Engels is almachtig, zeker op het nivo van internationale betrekkingen. Engels moet dus ook een plaats krijgen in het onderwijssysteem. Maar dat betekent niet dat die taal de onderwijstaal moet worden. Het Engels

moet aangeleerd worden zoals dat hier in Europa gebeurt. Ik ben dus niet zozeer tegen het Engels, maar wel voor de democratie. Mensen moeten deel kunnen nemen aan die democratie.»

Veto: Het Afrikaans was de taal van de verdrukter. Is die taal nu niet 'besmet' in de ogen van velen?

Whibb: «Dat speelt zeker nog mee. Daar valt weinig tegen te beginnen. Het Afrikaans wordt met apartheid geassocieerd zoals het Duits met het nazisme. Maar alle Duitsers waren geen nazi's, en dat geldt ook voor Zuid-Afrika. Bijna de helft van de Afrikaanssprekenden is niet eens blank. Afrikaans mag dan wel de taal van apartheid zijn, anderzijds kan je niet naast de ongelooflijke wil tot verzoening kijken. Wist je dat president Mandela bij zijn openingspeech in het parlement een Afrikaans gedicht geseiteerd heeft? Hoe veel verder kun je gaan in je verzoeningsgebaar?»

Federaal

Veto: Leeft die verzoeningsgedachte ook bij de man in de straat?

Whibb: «Er zijn uiteraard wel bepaalde groepen die niet erg scheutig zijn om samen te werken. Op dit moment bestaat er zoiets als een politieke eenheid. Het parlement wordt gedomineerd door het ANC, dat ongeveer vijftien procent van de zetels bezet. Bovendien staat er in onze (voorlopige) grondwet gestipuleerd dat een zetel aan de partij en niet aan de persoon toebehoort, wat de situatie voor overlopers niet echt aantrekkelijk maakt. Eens we echter de feitelijke grondwet zullen hebben (gepland in 1999, nvdr) zal er ook meer en meer ontevredenheid komen over de veranderingen onder het nieuwe beleid, en zal er ook meer politieke versplintering komen. En dan is het afwachten hoe sterk de positie van de tegenstanders zal zijn.»

"Ik geloof niet in een universiteit als spiegel van de maatschappij."

Veto: Maar een beweging zoals Inkatha (militante Zulu-beweging onder leiding van Buthelesi) zet je toch niet zomaar opzij?

Whibb: «De Zulu's zijn ongeveer met acht en een half miljoen op een totale bevolking van drie-eneveertig miljoen. Zowat de helft daarvan steunt Inkatha, de anderen het ANC. Inkatha richt zich echter niet zozeer tegen andere etnische groepen, maar wel tegen de regering. Het gaat om de structurele ontwikkeling van het land. Inkatha steunt het idee van een federaal bestel met een grote mate van zelfbeschikking. Het ANC wil voorlopig nog niet zover gaan, omdat het land daar nog niet aan toe is volgens hen. Jammer genoeg gaat dat konflikt gepaard met heel wat geweld, ook nu nog.»

Weerstand

Veto: Wanneer je verzoening zegt, zeg je Mandela. Maar is het niet gevaarlijk om de eenheid van een land te verbinden aan één persoon? Kijk naar Joegoslavië dat uiteenviel op het moment dat maarschalk Tito er niet meer was.

Whibb: «We kunnen alleen maar bidden dat er niks fout gaat met Mandela. De manier waarop hij de nationale eenheid verpersoonlijkt is ongelooflijk. Ook het gemak waarmee hij door de ganse bevolking werd geaccepteerd als nieuwe leider is onvoorstelbaar. Zijn uitstraling is enorm. Hoe het ooit verder zal moeten zonder hen, weet ik eigenlijk niet. We moeten gewoon gebruik maken van het huidige gunstige klimaat, dat zijn verdienste is, en verder gaan op de ingeslagen weg, nu het nog kan. Het ANC heeft heel wat competente leiders, zoals M'beki of Ramapoza, maar geen enkele heeft het charisma van Mandela.»

Veto: En leggen de blanken zich zomaar neer bij het verlies van al hun privileges?

Whibb: «Het moet een traumatische ervaring geweest zijn voor de blanken. Zij zijn hun controle kwijt en ze zullen die nooit meer terugkrijgen. Het gevoel van onzekerheid bestaat zeker in hun hart. Maar voorlopig speelt dat gevoel niet mee. Zelf de extreme rechtvleugel houdt zich stil. Eugene Terreblanche van de Afrikaanse Weerstandsbeweging — een gevaarlijke volksman — blijft voorlopig kalm. Maar niets zegt dat het altijd zo zal blijven. Voorlopig heerst het gezond verstand. Iedereen wil wel water bij de wijn doen ten bate van het land.»

Migranten

«Ook de houding van de zwarten is helemaal niet ingegeven door wraaklust. De vergevingsgezindheid is algemeen. Je gelooft gewoon je eigen ogen niet. Ik zou het in hun plaats niet kunnen.»

Veto: Nochtans zijn de veranderingen voorlopig slechts op politiek vlak merkbaar. Op sociaal vlak is er weinig veranderd.

Whibb: «Voorlopig zijn de veranderingen inderdaad louter institutioneel: het apartheidregime is vervangen door een democratisch bestel. Sociale veranderingen, die veel belangrijker zijn, vragen meer tijd. Misschien verandert het ook wel nooit. Zuid-Afrika is Utopia niet. De institutionele apartheid mag dan wel weg zijn, daarom is de attitude nog niet veranderd. Daar moeten we nu aan werken.»

«We hebben in Zuid-Afrika een economisch programma voor 'Wederopbouw & Ontwikkeling' om de economie weer in gang te trekken. Het programma heeft ook sociale en kulturele pijlers. Ieders cultuur verdient immers erkenning.»

Veto: Hoe belangrijk is de rol van het westen bij die wederopbouw?

Whibb: «We hebben die steun nodig. De economische steun is evident. Maar we moeten ook geholpen worden bij het opleiden van de nieuwe politieke klasse die nu op plaatselijk vlak aantreedt. De verkozenen van de recente gemeenteraadsverkiezingen hebben onvoldoende politieke bagage om hun taken te vervullen.»

Asielzoeker

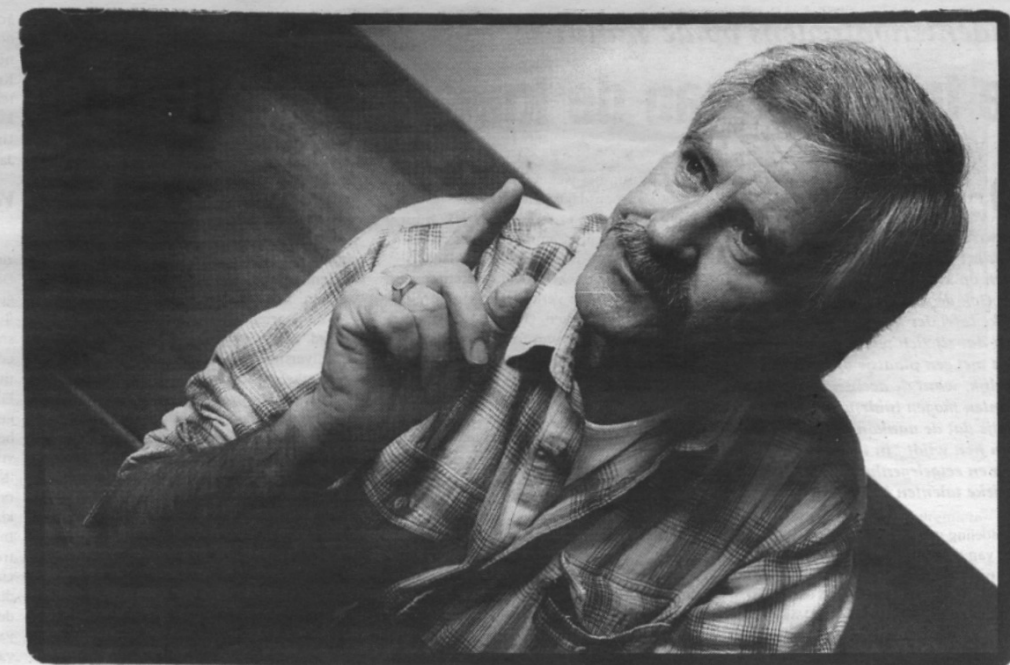
«Om even terug te komen op de taalproblematiek: iets wat we dringend nodig hebben is een goede opleiding voor taalonderwijs. Daarin zouden centra als deze universiteit een grote rol kunnen spelen. Hier is er bijvoorbeeld het instituut 'Trefpunt Nederlands' van Koen Jaspaert, dat zich bezig houdt met de problemen van migrantenkinderen die Nederlands leren. Het werk van zo'n instelling is van onschatbare waarde. Steun hebben we dus alleszins nodig. Anderzijds mag die steun niet verlopen volgens een simpel stramien van geven en nemen. Dat soort ontwikkelingshulp brengt ons geen stap vooruit. Dat zou voor ons "die dood in die pot", zoals Zuid-Afrikanten dat zeggen, betekenen.»

"Zelf zie ik me niet als een naïeveling, maar eerder als een redelijke mens."

Veto: Tot nu toe wordt er vanuit de universiteiten toch nog niet echt veel gedaan voor ontwikkelingshulp.

Whibb: «Je moet zien waar we vandaan komen. Niet langer dan een jaar geleden spraken we nog over een totale kulturele boycot, de huidige samenwerking tussen Leuven en Zuid-Afrikaanse universiteiten is nog maar het begin. Meer mag je voorlopig niet verwachten.»

«Een belangrijke voorwaarde voor de hulp is dat zij rechtstreeks gericht moet zijn op de problemen van Zuid-Afrika. Het heeft

bijvoorbeeld geen zin dat de Vlaamse gemeenschap of haar universiteiten een heurs uitreiken aan Zuid-Afrikaanse studenten die Nederlands studeren. Wel zouden we ons voordeel kunnen doen met de manier waarop men in België recent de staatsvormingen heeft doorgevoerd. Niet dat we dat systeem klakkeloos kunnen overnemen, maar het biedt toch een interessant model.»

Toelatingsbeleid

Veto: En hoe zit het met de relatie tussen Zuid-Afrika en de rest van Afrika?

Whibb: «Zuid-Afrika heeft een plicht tegenover de rest van Afrika. Wij hebben een potentieel dat de ontwikkeling van heel Afrika kan ten goede komen. De steun vanuit het westen moet er ook op gericht zijn de situatie van het hele continent te verbeteren. Zuid-Afrika kan daarbij als poort voor de rest van het continent fungeren, al mag het niet zo zijn dat de enige weg naar Afrika via ons verloopt.»

Veto: Beschouwen veel Afrikanen Zuid-Afrika niet als een soort 'Beloofde Land'? In Europa wordt nu veel drukte gemaakt rond vluchtelingen. Maar Zuid-Afrika krijgt wellicht ook veel asielzoekers over de vloer.

Whibb: «Op dit moment kun je dat moeilijk een probleem noemen. Het gaat ook niet echt om vluchtelingen, maar om mensen die uit hun eigen streek zijn weggetrokken, om welke reden dan ook. Velen zijn weliswaar illegaal in het land, maar een probleem stelt dat niet meteen.»

Veto: Staan de Zuid-Afrikaanse universiteiten, die generaties lang de blanke machthebbers hebben opgeleid, positief tegenover de veranderingen?

Whibb: «Voorheen waren de universiteiten strikt gebonden aan de regels van de overheid met betrekking tot het toelatingsbeleid voor zwarten. Slechts weinig zwarten konden dan ook een universitaire opleiding genieten. Dat is nu allemaal veranderd. Op dit moment zijn er op de universiteit van Pretoria ongeveer vierduizend zwarte studenten, toch een significant aantal. Dat is een nieuwe situatie voor een universiteit met Afrikaanse achtergrond. In de Engelstalige universiteiten zijn ze al langer vertegenwoordigd, aangezien zij minder de beleidslijnen van de overheid volgden inzake het beperken van de toegang van zwarte studenten.»

Geneeskunde

«Historisch gezien zijn vele universiteiten precies ontstaan in het apartheidsklimaat. Per etnische groep was

er wel een universiteit, ook voor de kleurlingen, de Zulu's of andere zwarte etniciteiten, maar allemaal strikt gescheiden. Nu staat elk instituut voor iedereen open, en staan ze min of meer autonoom tegenover bemoeienissen van hogerhand. De universiteiten spelen een stimulerende rol in het democratiseringsproces. Het emancipatieproces wordt er bevorderd door positieve akte. Er worden speciale beurzen voor zwarte studenten voorzien. En hier gaat het echt wel om veel geld. Bij de beursverdeling wordt het principe van positieve discriminatie toegepast. Als twee gelijkwaardige studenten — een blanke en een zwarte — een aanvraag indienen, wordt de voorkeur gegeven aan de zwarte.»

"Het Afrikaans wordt met apartheid geassocieerd, zoals het Duits met nazisme."

«Ook de vakinhoud van veel colleges wordt aangepast aan het nieuwe publiek. Ik bedoel niet dat het kwaliteitsniveau daalt, maar dat de colleges afgestemd worden op de specifieke problemen in Afrika. Vroeger leek het alsof onze universiteiten in Europa gevestigd waren. Nu leiden we onze mensen op om de problemen in Afrika op te lossen, zowel op linguïstisch vlak als op gebied van economie, landbouw of geneeskunde.»

Intelligentsia

Veto: Het breekpunt van de studentenbeweging hier is de 'demokratisering van het onderwijs'. Hoe zit dat in Zuid-Afrika? Kunnen alle klassen daar gelijkelijk deelnemen aan de opleiding van hun keuze?

Whibb: «Studentenbeperking is bij ons niet aan de orde. We zijn integendeel nog volop bezig om zoveel mogelijk (zwarte) studenten aan te trekken voor wie de toegang tot voor kort geblokkeerd was. Drempelverlaging — zonder kwaliteitsverlaging — is onze eerste zorg.»

«Tegelijk worden er academische steunprogramma's uitgewerkt om op één of andere manier tegemoet te komen aan de achterstand die veel van die studenten hebben opgelopen op gebied van kennis. Je moet daar echter erg voorzichtig mee zijn want al gauw wek je de indruk dat je door zwarte studenten in speciale programma's onder te brengen, je eigenlijk de apartheid

opnieuw installeert.»

«Om echt iedereen te bereiken, is er uiteraard meer tijd nodig. Nu al mag je ervan uitgaan dat eender welke student die zijn kunnen bewezen heeft ongeacht zijn afkomst aan de unief terecht kan. De faciliteiten zijn er. Het gaat echter niet alleen om studenten, maar ook om de academische staf en de beheerstructuur van de universiteit. En ook daar zijn er gevoelige veranderingen. Maar je moet het allemaal genoeg tijd geven. Ik geloof niet in een universiteit als spiegel van de maatschappij. Het is een instituut dat erop gericht is om het intellectuele potentieel op te leiden.»

Veto: Klopt, maar de unief kan wel een democratische rol spelen door die intelligentsia erop te wijzen dat hun verstand hen op geen enkele manier plaatst boven anderen met andere mogelijkheden.

Whibb: «Volledig akkoord. Elk land moet zorg dragen voor de ontwikkeling van iedereen op alle vlakken. Het is duidelijk dat we meer nodig hebben dan verstandelijke capaciteiten alleen om een land draaiende te houden.»

Veto: U klinkt erg hoopvol. Als u nu terugkijkt op het voorbije jaar, is uw hoop dan gerechtvaardigd gebleken?

Whibb: «Daar kan ik moeilijk op antwoorden. Simpel gezegd: ik ben nog even hoopvol als toen. Wel zijn mijn verwachtingen aangepast aan de realiteit. Zelf zie ik me niet als een naïeveling, maar eerder als een redelijke mens. Ik zal mijn optimisme pas opgeven als er iets verschrikkelijks gebeurt en de chaos uitbreekt. Ik weet dat het onredelijk is om te verwachten dat een regering een land verandert in één jaar. Ten tijde van verkiezingen, worden vele beloften afgelegd door politici, over sociale verbeteringen en economisch herstel. Het voorbije jaar is er in Zuid-Afrika op dat vlak weinig gebeurd. Er is wel een programma voor sociale woningbouw, maar veel huizen zijn er nog niet gezet. Betekent dat echter dat de regering waardevol is? Rome is ook niet in één dag gebouwd.»

Veto: Denkt iedereen in Zuid-Afrika er zo over?

Whibb: «De regering slaagt er nog steeds in de mensen te doen geloven in de toekomst. Als je een land hervormt op legale, ordelijke wijze dan kost dat tijd. Wetten alleen helpen niet. Je moet een hele attitude veranderen. Daarom moet je die beslissingen eerst in de praktijk kunnen omzetten. Dat kost tijd. En voorlopig heeft het volk van Zuid-Afrika nog geduld.»

**Bart Eeckhout
Henk Dheedene**

De frietgeur van de kunst

Op woensdag 15 november organiseert de Kultuurkommissie van de KU Leuven haar eerste Kultuurdag. Op die dag wil zij een staalkaart presenteren van wat de KU Leuven op cultureel vlak te bieden heeft. Ook de studenten worden aan de rijke tafel der kunsten uitgenodigd, zij het dat zij zich tevreden moeten stellen met een plaatsje op de hoek. Letterlijk, want de deelnemende studenten mogen luidens het enige zinnetje dat de aankondigingsbrochure aan hen wijdt "in universitaire hallen en eetgelegenheden (...) hun artistieke talenten botvieren."

De bedoeling van de Kultuurdag is het beleid van de Kultuurkommissie te bundelen in één dag. De commissie werkte tot nu toe rond twee krachtlijnen. Ten eerste wil zij studenten en personeelsleden van de universiteit nauwer in contact brengen met kunst. De meest in het oog springende pijler van haar werking is het succesvolle

Uur Kultuur, het wekelijkse uurtje gratis kunst op woensdagmiddag. Op de Kultuurdag staan er liefst zes uren cultuur naast elkaar geprogrammeerd (lees de berichtgeving daarover elders in dit blad).

Daarnaast tracht de Kultuurkommissie ook aktief steun te verlenen aan culturele activiteiten in Leuven. Over de manier waarop die steun wordt toegekend, bestaat echter heel wat ontevredenheid. In het verleden kreeg de commissie meermaals het verwijt te horen alleen de favoriete projecten van haar leden te ondersteunen terwijl andere even waardevolle activiteiten in de kou bleven staan.

Frieten

Met de Kultuurdag wil de commissie voorgoed af van dit naar eigen zeggen onrecht beeld. Daarom wil men ook de studenten aktief bij het verloop van de dag betrekken. Vooral de kwantiteit lijkt daarbij belangrijk te zijn. De deelnemende studenten moeten in de eerste plaats voor sleer zorgen en fungeren als een soort levende

reklameborden voor de Kultuurdag. Het is de bedoeling dat zij op plaatsen waar veel volk passeert — in de Alma's en in de fakultieushallen — voor het nodige animo zorgen en zo de aandacht van de andere studenten op de eigenlijke Kultuurdag trekken.

En daarmee is het eigenlijk allemaal gezegd. Behalve zij die deel uitmaken van de universitaire muzikale ensembles, zal er geen enkele student het officiële Kultuurdagpodium bestijgen. De activiteiten van de studenten worden weggestopt op plaatsen die daar helemaal niet voor geschikt zijn en waar het publiek inderdaad wel in groten getale voorbijloopt maar enkel met de bedoeling op tijd de colleges of het bord frieten te halen. Eens te meer lijkt vooral het prestigieuze karakter van de manifestatie te tellen en wordt de studentenpopulatie uitsluitend geapprecieerd als publiek.

Haring

Geconfronteerd met die kritiek geeft kultuurkoördinatrice Klaartje Proemans toe dat de studenten alleen in de randprogrammatie te vinden zijn. Wel wijst zij erop dat dit deels te maken heeft met het feit dat het initiatief maar weinig respons heeft gekregen van de studenten, ondanks de herhaalde aankondiging. De organisatoren werden wel bijna uitsluitend via de studentenkringen. Het nadeel van die aanpak is dat er nauwelijks individuele kunstzinnigen bereikt werden. Alleen als de kringen, die ook wel iets anders aan hun hoofd hebben, er zelf zin in hadden, is er ook werkelijk iets uit de bus gekomen.

Wat valt er dan zoal te beleven? Het meest in het oog springend is de graffiti-aktie van de Landbouwkring aan Alma 3. Het is de bedoeling dat niet alleen een

echte graffitiist aan het werk gaat, maar dat ook de studenten de spuitbus ter hand nemen en zich een minuutje of tien een Keith Haring in het diepst van hun gedachten voelen. Ondertussen geeft een koperkwintet samengesteld uit leden van het Universitair Harmonie-orkest en het VTK-Jazzcombo er muzikaal een lap op.

Vervolg

Ook op andere plaatsen hangt er muziek in de lucht. In de Ekonomika-bar in de Dekenstraat wordt er iets geheimzinnigs gedaan met de nog geheimzinnigere kazoo-fluit. Sitarfans kunnen dan weer hun meersnarig hart ophalen aan het optreden van een Indische groep in Pangaea vanaf twaalf uur, mogelijk gevolgd door een bandje van Filipijnse studenten. Voor meer klassiek gestemde zielen is de klim naar Gasthuisberg het overwegen waard. Als aperitiefje voor de Uur Kultuur-dokumentaire 'Nanouk of the North' (1922, met live piano-begeleiding) valt daar te genieten van klassieke concertjes vanaf het middaguur. In Alma 2 staat er 's middags een rockoptreden gepland en is er 's avonds een speciale editie van de weergalozes candle light dinners, terwijl de Cuythoek nooit meer dezelfde zal zijn na het middagoptreden van de jazzband van Apollonia, de kring van tandartsstudenten. Wie zei daar dat er voor tandartsen na hun opleiding onvolgende uitwijkmogelijkheden zijn?

Ondanks de vele projecten — en er kunnen er elk moment nog bijkomen volgens de verantwoordelijke — blijf je met de indruk zitten dat het hier niet zozeer om podiumkunst gaat maar wel om wat licht verteerbare randanimatie. Een gemiste kans? "Niet echt", aldus nog de cultuurkoördinatrice, "deze uitgave is slechts een eerste poging. Er kan inderdaad nog wat aan gesleuteld worden. Of er een vervolg komt hangt uiteraard af van het succes van deze editie. Uit die appreciatie zal de Kultuurkommissie dan wel de nodige conclusies trekken."

Bart Eeckhout

Het Kaaiteater brengt de passies van Marguerite Yourcenar

Maria Magdalena en de zeven hoofdzonden

Er ere van haar eerste Kultuurdag op woensdag 15 november plaatst de Kultuurkommissie het teaterstuk 'Maria Magdalena' in een produktie van het Kaaiteater op de affiche. Voor deze voorstelling baseerden regisseur Peter van Kraaij en actrice Frieda Pittoors zich op de novelle 'Maria Magdalena of de verlossing' van Marguerite Yourcenar, 'la grande dame' van de Franse letteren. Deze romanschrijfster, essayiste en dramaturge was de eerste vrouw die toegelaten werd tot het mannengezelschap van de prestigieuze Académie Française.

De monoloog van Frieda Pittoors ging afgelopen juni in première. Het stuk is tot stand gekomen toen Pittoors besloot om samen met Peter van Kraaij de novelle van Yourcenar te bewerken tot een teaterstuk. 'Maria Magdalena of de verlossing' werd in 1936 in Griekenland geschreven. Het verhaal is opgenomen in de bundel 'Passies'. Yourcenar laat hierin acht beroemde vrouwen aan het woord. De bijbelse figuur Maria Magdalena vormt een uitzondering op de overige zeven vrouwen, die allen bekend zijn uit de Griekse mitologie. De acht prozateksten met een sterk lirisch karakter worden afgewisseld met persoonlijke beschouwingen van de schrijfster, zodat het geheel nogal doet denken aan dagboeknotities. Voor de novelle boorde Yourcenar nog andere bijbelse bronnen aan. Zij vermolde de vier evangelieën met niet-kanonieke geschriften en verbond het geheel met autobiografische elementen.

Prostituee

De figuur van Maria Magdalena blijkt nogal complex te zijn. Zij verenigt in zich zowel de gevallen vrouw, de prostituee, als de berouwvolle zondares, die na haar inkeer een van de trouwste volgelingen van Jezus werd. In de novelle van Yourcenar

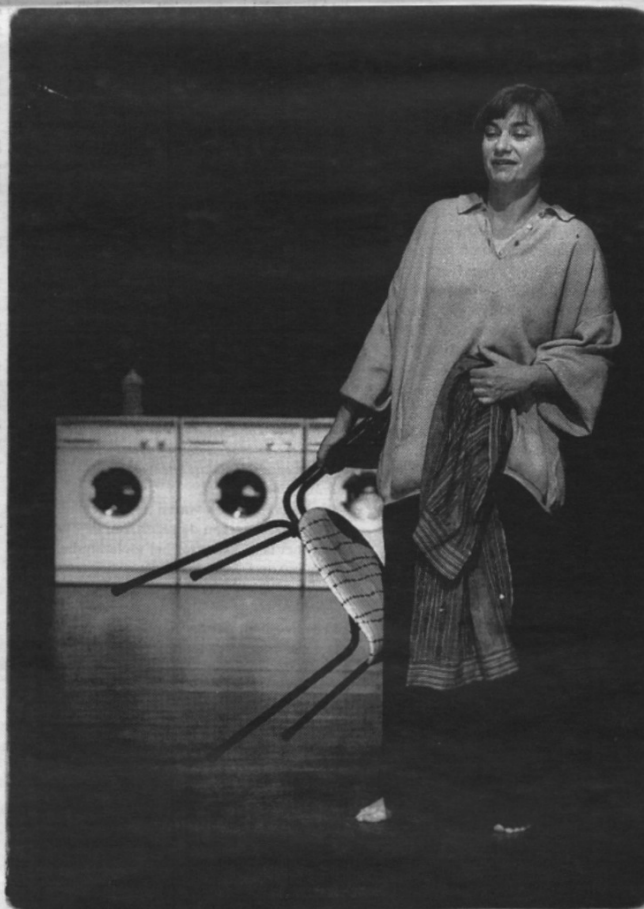
wordt zij voorgesteld als de zuster van Martha. Hier kan verwarring in het spel zijn met een andere Maria, want volgens de evangelieën is niet Maria Magdalena, maar wel Maria van Bethanië de zus van Martha. Soit.

In het stuk overschouwt de al iets oudere Maria Magdalena haar leven. Zij vertelt over haar jeugd in het dorp Magdala, toen zij nog vrij van zonden was, en over haar liefde voor Johannes, die haar echter tijdens hun huwelijksnacht verlaat via aan elkaar geknoopte lakens om zich te scharen bij de groep volgelingen van zijn grote voorbeeld Jezus van Nazareth. Door de teleurstelling en de vernederingen die bij deze ervaring oploopt, neemt Maria Magdalena haar toevlucht tot de prostitutie. Zo hoopt ze haar aantrekkingskracht en haar sjarmes alsnog bevestigd te zien. Wanneer zij tenslotte oog in oog komt te staan met haar rivaal Jezus Christus, raakt zij zo gefassineerd door deze man dat ze zich eveneens bij zijn volgelingen aansluit.

Frustraties

Maria Magdalena maakt in het stuk de rekening op van haar leven. Ze weegt haar handelingen en opofferingen af tegen haar uiteindelijke beloning. Ze verschijnt als een uiterst kwetsbare vrouw die met een knagend gevoel van frustratie en onmacht terugblijkt op een leven met te weinig liefde, zonder huwelijk en zonder het felbegeerde moederschap. Werd dit gemis wel voldoende gecompenseerd, vraagt zij zich af.

Op dit punt komt de autobiografie van de schrijfster kijken. Marguerite Yourcenar schreef deze novelle in een periode van innerlijke ontwrichting om een gefrustreerde liefde. De Franse auteur en psychoanalyticus André Fraigneau kon haar gevoelens helaas niet beantwoorden aangezien zijn seksuele voorkeur uitging naar mannen. Yourcenar voelde zich in de steek gelaten en heeft de wanhoop en machteloosheid

Jezus op internet? Neen, Maria Magdalena aan de was

vervolg op p. 9

De dingen die al dan niet veranderen

Ie Italiaanse filmregisseur Luchino Visconti was zeer geïnteresseerd in opera, vaderlandse geschiedenis en passionele liefde. Die drie elementen combineerde hij in 1953 in de film 'Senso', die volgens velen zijn meesterwerk is. Woensdag op de Kultuurdag wordt echter 'Il Gattopardo' vertoond, een film uit 1963. Die film is onlangs helemaal gerestaureerd en is nu weer in zijn volle glorie te bewonderen.

Visconti, die geboren werd in 1906, stamt uit een aristokratisch Milanees geslacht. Hij kreeg een klassieke opvoeding maar bleek al gauw meer geïnteresseerd in toneel en

film dan in paardrijden en dansen. In de jaren dertig besloot hij om carrière te maken in de filmwereld en ging hij in de leer bij akteur-regisseur Jean Renoir, bekend van 'La règle du jeu', en zoon van de schilder.

Toen Visconti in 1939 zijn eerste eigen film wilde maken, kwam de oorlog daar een stokje voor steken. Maar Visconti versaaftte niet en in 1942 leverde hij 'Obsessione' af, een verfilming van de roman 'The Postman Always Rings Twice' van James Cain. Hij liet zich al dadelijk opmerken als vormelijk vernieuwer en voorloper van het zogenaamde Italiaanse neorealisme. Ook uit zijn theaterproducties blijkt zijn vernieuwende en creatieve invloed. Wanneer hij 'As You Like It' van Shakespeare op toneel brengt, laat hij de decors ontwerpen door Salvador Dalí.

Een andere konstante in zijn werk is de al vroeg aanwezige kritiek op het fascistische regime van Mussolini. Hoewel hij van aristokratische afkomst is, sluit Visconti zich aan bij het linkse protest tegen de Duce. Dat zal hem door de fascistten niet in dank worden afgenomen.

Maria

vervolg van p. 8

om deze ongelukkige liefde verwerkt in haar verhaal.

Ook Peter van Kraaij en Frieda Pittoors trekken parallelle lijnen naar hun eigen situatie. In het verhaal van Maria Magdalena zien zij gelijkenissen met de keuzes en opofferingen die een professionele actrice moet maken voor haar vak. "Wie als vrouw voor de podiumkunsten kiest, is bijna verplicht om het gezinsleven op te geven. Het akteren verschaft uiteraard een groot genoegen. Je krijgt voor je offers veel terug", meent Frieda Pittoors.

Probleem

De solo-act van Pittoors ligt in de lijn van de golf monologen die de binnen- en buitenlandse theaterwereld lijkt te overspoelen. Sommigen wijten dit verschijnsel aan de weerslag van de economische crisis in het theater. Eén akteur kost minder dan een heel gezelschap. Bij de start van het monologefestival 'Alleen Teater' begin dit jaar in de Singel, gaf directeur Jerry Aerts een maatschappelijke verklaring voor deze tendens. In de monoloog ziet hij een uitstekende spreekbuis van de hedendaagse samenleving. Het akteren zonder dialoog, enkel de confrontatie met de persoonlijke mijmeringen, brengt Aerts in verband met de veelbesproken communicatieproblemen in de huidige maatschappij. "Is het niet zo dat de monoloog door nogal wat auteurs en teatermakers wordt gehanteerd om het onnoembare te tonen, om het te hebben over het afschuwelijke van de wereld van vandaag, de oorlog, de holocaust, de ramp, de gekte, de eenzaamheid." Volgens Aerts wordt de monoloog zo "een bijzondere spreekbuis van zijn tijd, van een modern levensgevoel waarin isolement en machteloosheid tegenover het wereldgebeuren troef zijn."

Peter van Kraaij geeft aan zijn monoloog een eigentijdse trek door Frieda Pittoors haar verhaal te laten doen in een moderne outfit tegen een achtergrond van ronkende wasmachines. Hierdoor lijkt van Kraaij de lotgevallen van Maria Magdalena uit zijn historisch-bijbelse kontekst te willen halen en haar geschiedenis te poneren als een verhaal van alle tijden.

Anouk Vanherf

'Maria Magdalena' van het Kaaiteater wordt in het kader van de Kultuurdag opgevoerd in de Soetezaal, Arenberginstituut, Naamsestraat 46. De voorstelling begint om 13.00 u en de toegang

Roodhemd

Het thema in 'Il Gattopardo' is wat Visale verschuivingen tussen verschillende klassen in de maatschappij. In dit geval gaat het om de adel en de burgerij. Als setting neemt hij het Italië van de jaren 1860, en meer bepaald de situatie op Sicilië wanneer Garibaldi daar binnenvaalt in zijn poging Italië te verenigen en weer even groots te maken als in de antieke tijden.

Prince Fabrizio (gespeeld door Burt Lancaster) staat aan het hoofd van de familie Salina. Dat is een oud aristokratisch geslacht, dat echter langzaam in armoede en verval verzeild is geraakt. De Prince symboliseert de oude waarden van de landadel en is niet blij met de revolutionaire ideeën van Garibaldi en zijn roodhemden. Zijn neef Tancredi, die het verval van de familie Salina met lede ogen aanziet, houdt niet zo krampachtig vast aan zijn adel als zijn oom, en sluit uit opportunistische redenen een verbond met de opkomende middenklasse.

Bal

Hij trouwt met Angelica, een jongedame die wel erg mooi en rijk, maar niet van adel is. In tegenstelling tot Fabrizio heeft Tancredi ingezien dat het geen zin heeft een oude naam te hebben maar geen geld. Zijn motto en beroemd geworden sloop is dat zijn visie nog eens samen: "If we want things to stay as they are, things will have to change." Als we weer rijk en machtig willen zijn, zullen we dus de principes eventjes opzij moeten zetten.

In het decor van de film wordt de onverzettelijkheid van de Prince uitgedrukt door de vele opnamen van het ruige en uiteraard onveranderlijke Siciliaanse landschap, terwijl de opvattingen van de alvellige neef verbeeld worden in de grootse scène van het bal, gegeven ter gelegenheid van zijn trouwfeest. Dat neemt ongeveer een derde van de hele film in beslag en vormt er ook een indrukwekkende klimax van.

Klasse

Ruim tweehonderd mensen in veertien verbonden kamers van het kasteel nemen deel aan deze monumentale scène. Die is niet enkel een indrukwekkende tour de force van de regisseur, maar geeft ook een syntese van de thematiek van heel de film. Op het feest amuseren de nieuwe rijken van de burgerij zich kostelijk, terwijl Fabri-

Toen was de Lido nog open

zio melancholisch en lijdzaam toekijkt. Hij ziet in hoe het in feite de ondergang van de oude waarden van zijn klasse is die wordt gevierd. Wanneer Angelica hem echter ten dans vraagt, geeft hij in een memorabel gebaar met de hem kenmerkende waardigheid en trots de macht uit handen.

'Il Gattopardo' is enkele maanden geleden helemaal gerestaureerd in het Nederlandse Filmmuseum in Amsterdam. In Gent en in Antwerpen is hij al in die nieuwe

versie te zien geweest, zodat het première-effect een beetje weg is. Toch is dit een mooie kans om tweehonderd frank uit te sparen en een mooie film te gaan zien.

Martijn Graumans

'Il Gattopardo' van Luchino Visconti wordt vertoond op woensdag 15 november, in Studio 3, Burgemeesterstraat 30. De toegang is gratis maar je moet wel kaarten gaan halen op Oude Markt 13. Er zijn er trouwens nog vrij veel. De film begint om 14.30 u.

Fietsakties onvermijdelijk geworden

Vorige week woensdag had de fietser Alma 2 ingepalmd. Zoals vermeld stond in de Veto van vorige week wilde het Sensibiliserings- en Informatiecentrum (Sic) van de eerste fietsmarathon gebruik maken om de studenten te confronteren met hun mobiliteit.

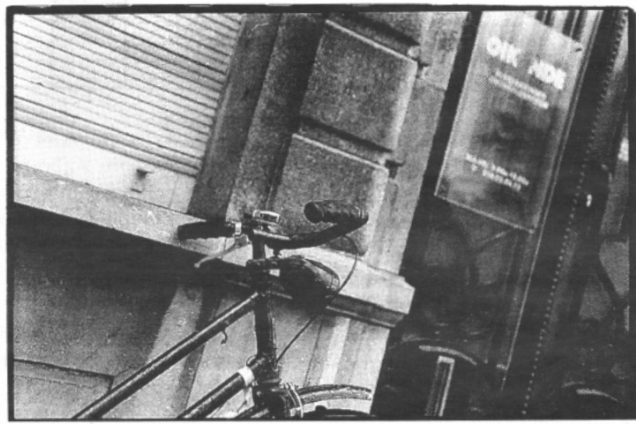
Steeds meer studenten komen met de auto naar Leuven afgezak, wat toch wel enkele vragen oproept. Zo kan men stellen dat Leuven de ideale stad voor een milieuvriendelijke mobiliteit zou kunnen zijn indien er minder auto's rijden. Dit feit was meteen de aanleiding voor een vergelijking tussen koning auto en de fiets. Ook werd er op de verantwoordelijkheid van de fietser zelf gewezen.

De aktie had vooral een informatief doel. In de inkomsthal van Alma 2 waren enkele panelen opgesteld die beplakt waren met de nodige collages. Uit de opgehangen statistieken bleek dat 'de auto, uw vrijheid' eerder ironisch of zelfs sarkastisch — zie het grote aantal slachtoffers — zou moeten opgevat worden. Daarnaast wilde het Sic ook de aandacht vestigen op het probleem van de fietsdiefstallen, waarvoor ook de studenten zelf verantwoordelijk zijn. Het Sic stelt verder dat de stad meer geld moet vrijmaken voor degelijke fietsstallingen, waar men het frame van de fiets aan kan vastmaken. Gent heeft bijvoorbeeld tien keer zoveel uitgegeven voor fietsstallingen dan Leuven. Het Sic zal hierover een uitgebreid dossier overhandigen aan het stadsbestuur.

Voor studenten die nog steeds geen fiets hebben, wordt het nog een tijdje wachten, zo klonk het bij Velo (Veilig en Ekologisch in Leuven op de Fiets). Blijkbaar was men nog eens diep in de kelder van Velo gaan zoeken naar overblijfselen uit een ver verleden. Zo stond er een prachtige hometrainer, waarop men niet alleen zijn kwadriceps maar tevens zijn biceps kon bijwerken.

Genoeg, het onafhankelijk Groen Jongerenennetwerk, had eveneens een standje opgebouwd waar de aandacht vooral naar het mobiliteitsprobleem ging. Al gauw bleek dat wel veel fietsers en voetgangers zich ergeren aan de huidige situatie maar dat de coördinerende kracht ontbreekt. Genoeg stelt dat het stadsbestuur met haar initiatieven voor de fietsers, de Leuvense bevolking en de studenten een rad voor de ogen draait. "Het gaat over prioriteiten en als men vijftig fietsstallingen bijzet en ondertussen een vijfhonderdtal autoparkeerplaatsen wil bijbouwen dan is het duidelijk waar men zijn prioriteiten legt. Er is een dringende nood aan nieuwe fietsakties." De vereniging vindt dat het aantal autoverplaatsingen in het Leuvense met minstens 50 procent moet teruggedrongen worden. Er werd ook even verwezen naar de oproep om de fiets niet op het trottoir te zetten maar wel op een autoparkeerplaats. "Er waren veel entoesiaste reacties maar nogal wat mensen hadden schrik voor de eventuele juridische gevolgen." Als we de aanwezigen mogen geloven zullen fietsakties dus niet uitblijven.

(thl)

En de fiets die bleef tegen de muur

(foto Frank Viane)

Overleven we de kick?

Uitgaande woensdag start 't Stuc met haar nieuwe initiatief 'Uitgelezen'. Hiermee wil het, naar eigen zeggen, een kans bieden aan een recent boek dat een karig rantsoen media-aandacht voorgeschoteld kreeg. Op 15 november komt de essaybundel 'Archeologie van de kick' van cultuurfilosoof en -socioloog Lieven de Cauter aan bod.

'Archeologie van de kick' is een verzameling essays, of luidens de ondertitel 'verhalen', over moderniteit en ervaring. De Cauter meent, terecht, dat de moderne mens verslaafd is aan ervaring. Maar anders dan bij de voor-moderne mens staat deze ervaring los van de traditie. In de eeuwen voor de moderniteit verkreeg de mens, die zelden verder dan een paar kilometer van zijn woning trok, ervaring door verhalen van ouders of andere 'ouderlingen'. Het is pas met de opkomst van de moderniteit, de Verlichting, dat hier langzamerhand verandering in komt.

Zoals algemeen bekend verandert er zeer veel vanaf de achttiende eeuw. God wordt beetje bij beetje opzij geschoven om plaats te maken voor het individu en, op het einde van de negentiende eeuw, de massa. Maar het is ook de tijd van de industrialisatie, van het kolonialisme en van de wereldtentoonstellingen, waar beide vorige thema's elkaar terugvinden in een overzicht van de stand van de menselijke evolutie. In 1878 stelde de jury over de wereldtentoonstelling dat "de verzameling van alle rijkdommen en meesterwerken van de menselijke arbeid weliswaar nog niet compleet is", maar dat de wetenschap eraan werkt.

Verstrooiing

In eerste instantie wilden de organisatoren met dergelijke evenementen de bevolking warm maken voor de vooruitgangsidee. In 'De panoramische ekstase', waarin de evolutie van de aard van de wereldtentoonstellingen wordt besproken, spreekt de Cauter van 'de retoriek van de

utopie'. Uitvindingen en innovaties vormen de toegang tot een betere wereld. Maar langzaam wordt 'de allegorische estiek van de plechtige, pompeuze zelfverheerlijking' opgegeven ten voordele van 'een ongekompliceerde estiek van de illusie'. Meer en meer worden bijvoorbeeld machines gebruikt als middel tot verstrooiing van de massa bezoekers in plaats van als educatieve illustratie van de vooruitgang. Rond de eeuwwisseling doen achtbanen, wildwatertbanen en andere attracties hun intrede, machines die door hun snelheid en illusie van levensgevaar een kick opwekken.

Skiën

De Cauter toont een dergelijke evolutie ook aan in zijn 'Korte geschiedenis van het skiën'. Waar de pioniers van het alpinisme nog onder de indruk waren van de wijde panorama's en het sublieme, beangstigende karakter van de bergen, maakt deze indruk plaats voor avontuur en sport. "Was er in het bergbeklimmen nog een kleine opening voor panoramische ekstase en sublieme huivering, de snelheid van het skiën zal daar een eind aan maken. Skiën, zoals het nu bedreven wordt, is geen avontuur meer." Door het skiën, maar ook dus via de attracties op de wereldtentoonstellingen, komt de mens voor het eerst in contact met de kick. Het skiën kan als voorloper

worden gezien van het windsurfen, het waterskiën, het deltavliegen en, als laatste nieuwe trend, het base-jumpen. De rally Parijs-Dakar kan ook als een dergelijk fenomeen worden beschouwd. Net zoals in de bergen wordt het panorama en de indrukwekkendheid van de woestijn genegeerd ten voordele van het avontuurlijk rijden. De woestijn wordt beperkt tot een piste, een parcours en verliest haar mitische karakter.

Het is niet opmerkelijk dat het woord 'trend' net is gevallen. Zoals alle moderne dingen is er het vrij grote diktaat van de mode. Dat houdt in dat er steeds nieuwe middelen moeten worden gezocht om de kick te voelen. Het bekende benjisspringen ging in zijn beginjaren door voor levensgevaarlijk en enkel geschikt voor avonturiers: tot de-kommercialisering begon en men haast iedereen tegen 200 frank van een brug afduwde, evenwel door de illusie hoog te houden dat het nog steeds een gevaarlijke ervaring was. En misschien zal het base-jumpen, waar de laatste tijd zoveel rond te doen is, ook wel ooit in kleuter-verse verkrijgbaar zijn.

Mier

Het belangrijkste wat de Cauter de lezer misschien wil meegeven is het inzicht dat de kick de meest moderne variant van de moderne ervaring is. Tegelijkertijd is de kick ook archaisch en infantiel. "Kinderen zoeken van oudsher kicks. Ze zijn dol op duiken, klimmen, glijden, schommelen." Maar ook het eeuwenoude gokken, zuipen en neuken geven kicks. Het verschil met vroeger is echter dat er 'een onvermijdelijk proces van autonomisering' is ingezet. "De ervaring heeft zich als kick afgezonderd van het leven, van elke waardegebondenheid, van elke betekenis. De beleving als doel op zich is een kick." Het streven naar kicks is een gevolg en een illustratie van de ervaringsarmoede. In zijn epiloog vraagt Lieven de Cauter zich af of wij de kick zullen overleven. Amper een tiental regels later prijkt al zijn antwoord: ja, want "alle moderne ervaringsvormen zijn de revue gepasseerd. Het is in dat voorbijgaan dat we overleven."

Logika

'De archeologie van de kick' gaat eigenlijk niet alleen over de kick. Zoals de ondertitel duidelijk maakt, gaat het over de spanning tussen moderniteit en ervaring en over moderne ervaringsvormen. Maar de Cauter behandelt zijn thema door dieper in te gaan op Da Vinci's vliegtuigmodellen, de roes (waarin hij zich stevig baseert op Walter Benjamin), Art Deco, de wereldtentoonstellingen, de Alpen en skiën, het toerisme en de frivoliteit. Niet alle essays zijn even goed of interessant, maar globaal is het wel een boeiend onderwerp.

Spijtig genoeg is er precies wat misgelopen bij de eindredactie van de tekst. Het wemelt van drukfouten, maar nog storender is het gebrek aan logika bij het gebruik van aanhalingstekens en kursieve letters bij bijvoorbeeld citaten en termen in een vreemde taal. Ook overlappen de verschillende teksten, die niet speciaal voor dit boek zijn geschreven, mekaar. Hetzelfde lange citaat uit het werk van Benjamin is terug te vinden in twee teksten, en in twee andere essays verwoordt de Cauter eigen inzichten op een nagenoeg identieke manier. Is dit mierenneukerij? Dan toch zonder kicks.

Erik Ziarczyk

Lieven de Cauter is woensdagavond 15 november te gast in 't Stuc om er te keuzelen over zijn boek. 'Uitgelezen' begint om 20.30 u en de inkom is gratis.

Café De Flint
F. Lisscheveld & Linnen 020-271180

(advertentie)

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Klein hemellichaam 2 Godin van de dageraad — Tijdmaat — Haast 3 Voorzetsel — Leer van het heldendicht 4 Rechters in het oude Athene — Mannelijk dier 5 Geestelijke — Heilige taal uit Zuid-Indië 6 Zwitserse stad — Oudste zoon van Noach 7 Hulde — Kledingstuk 8 Logeergelegenheid — Bijbelse stad 9 Dat is, dat wil zeggen — Bejaard — Dochter van Zeus 10 Daadwerkelijk bestaande dingen.

Vertikaal — 1 Tuinkruid 2 Windzijde —

Pers. vnw. — Voegwoord 3 Deel van een wiel — Bijzonder groot 4 Engelse publieke school — Vrouwelijk dier 5 Belgische stad — Schragend voorwerp, steun 6 Stuk grond bij een huis — Vervoermiddel 7 Vreemde munt — Stand, hoogte op zeker ogenblik 8 Onwillekeurige spijsamentrekking — Nuttige 9 Lichaamsdeel — Reeds — Bastvezels van hennep 10 Uitschakelen, verwijderen.

Door Filip De Keukeleere

De terugkeer van de beeldenstormers

Heropening Galerie Transit

Galerie Transit is terug van heel evenjes weg geweest. Een half jaar lang was het stil. Het zag er dan ook naar uit dat het afgelopen was met de galerij van Bert De Leenheer en Dirk Vanhecke. Het huis met nummer 39 op de Tiensevest werd immers verkocht en nieuwe ruimtes met dezelfde mogelijkheden lagen niet onmiddellijk voor het grijpen. Transit zou verdwijnen of tenminste naar een andere stad uitwijken. Maar nu staat Transit er opnieuw voor de kunstminnende bezoeker.

Eigenlijk lijkt er zelfs niet veel veranderd te zijn. Met veel geluk kon men het wat verderop gelegen huis met nummer 31 kopen. Het is zo mogelijk nog mooier dan het vorige en dat betekent voor de galerij wellicht een nieuwe start. Het voorbije weekend werd dat gevierd met een plechtige opening. De sfeer is er niet veranderd. Nog steeds wordt nagenoeg het hele huis ter beschikking gesteld van kunst en bezoeker en de gedurde combinatie van het oude huis (bouwjaar ergens rond 1910) en de hedendaagse, veelal conceptuele kunst die erin wordt tentoongesteld, werkt nog steeds.

Gewaagd

De oude Transit-galerij was bekend om haar gezellige huiselijkheid en dat is toch wel vreemd voor een galerij. In het vorige huis waren alle muren wit geveerd. Dat is nu niet meer het geval. Men heeft het hele huis grotendeels gelaten zoals het was. De stucco plafonds, de grote luchten, de huisdecoratie maar ook de schade aan de deuren als gevolg van een oude inbraak, alles is zoals het was. Het zeer mooie salon aan de straatkant van de eerste verdieping lijkt deel uit te maken van het tentoongestelde en in feite is daar niets verkeerd aan.

Eenzijds maakt men het de kunstenaar wel erg moeilijk om zijn werk in deze ruimte te profileren zoals hij dat zelf wil. Hier laat men kunst zien in een omgeving, waarbij die omgeving een groot deel van de aandacht opeist. Het huis alleen al is het bekijken waard en wellicht komen heel wat

mensen eigenlijk ook daarom een bezoekje aan Transit brengen. Anderzijds verkleint de aanpak van Transit de traditionele drempeelvrees bij galerijen. Je zou kunnen zeggen dat kunst er op mensenmaat getoond wordt, zonder aan de eigenheid van de werken te raken. De kunstenaar exposeert in een leefruimte. Een soort 'Chambres d'Amis' dus, maar toch ook niet helemaal. Niets is hier immers vrijblijvend. De galerij overleefde niet dankzij subsidies, maar door de inkomsten van de jobs in het onderwijs van de twee galeristen.

Het halve jaar rust heeft hen de mogelijkheid gegeven om de zaken even op een rijtje te zetten, waardoor een aantal dingen zullen veranderen. De tentoonstellingen zullen aan een ander ritme verlopen. Er zullen daarentegen ook performances, weekends en cursussen georganiseerd worden. De bedoeling is op een andere manier met kunst om te gaan en zo steeds verder weg te evolueren van het beeld van een klassieke galerij. Sinds zaterdag zit Transit ook met succes op Internet waardoor ze nu naar verluidt reeds meer virtuele dan fysieke bezoekers zouden hebben. Een beetje een vreemde tendens toch die men bij Transit echter als een nieuwe uitdaging beschouwt. Of dat een goede zaak is zal nog moeten blijken, maar het is wel duidelijk dat Transit zichzelf nog steeds vernieuwt en in vraag stelt.

Krachtstof

Transit wil actief aan kunstbeleving doen. 'Beeldenstormen' noemen ze het zelf en daarbij moet het ook eens uit de bocht kunnen gaan. Het Officium Censorum, een initiatief van de Nederlandse kunstenaar Allaert Lacke dat mensen ertoe wil aanzetten bewuster met beelden om te gaan, zorgde op de openingsdagen voor een continue performance. Het was een beetje vreemd om te zien: raar geklede mannetjes in felle kleuren die heftig gebarend rondmarcheerden, vreemde gesprekken met elkaar voerden en achterin de tuin vreemde graafwerken verrichtten naar een soort geheime krachtstof. Misschien niet onbelangrijk om daarbij te weten is dat Allaert Lacke zijn vroegere kunst heeft vernietigd en het stof dat daarvan overbleef in deze

VEEAKKER

SPECIAAL VOOR U

Op vertoon van uw studentenkaart

Spaghettisaus 199 fr/kilo

+ een pak biologische spaghetti gratis

Verse Natuursoep 49 fr/liter

Alles zonder hormonen, antibiotica of onnodige additieven
Gecontroleerd door de vzw Plattelandsontwikkeling

Zwarte Zustersstraat 14 Leuven, ☎ (016)/20.62.38
(tegenover de ingang van het Gróot Begijnhof)

advertentie

krachtstof heeft verwerkt. Kunst vernietigen om er nieuwe kunst uit te laten voortkomen, het is wellicht nog niet eerder gebeurd.

Pijl

Overal in het huis waren fel oranje luidsprekers aangebracht waardoor marsmuziek weerklonk. Je kon er onmogelijk aan ontkomen, je hebt geen keuze, je wordt gebrainwashed. In feite kan de performance van het Officium Censorum dus gezien worden als een kritiek op iedere beperking van het eigen denken. Al en toe werd de muziek onderbroken door vreemde mededelingen, waarbij dan bijvoorbeeld een volledige beschrijving van een of andere gesignaleerde verdachte werd verspreid. Allichs overal in het huis vroegen iedereen zich op te geven voor wat de 'Algemene Rekruteringsdagen' genoemd werd. Wie dat deed, schreef zich op die manier in voor een cursus op 25 en 26 november. Transit goes interactive. Zaterdagavond verbranden ze in de tuin op rituele wijze de tijd. Stof en as. Niets is wat het was en niets is wat het lijkt.

Veelspraak

Het belang van Transit in een stad als Leuven wordt echt duidelijk wanneer je de andere werken gaat bekijken, gebundeld onder de noemer 'Ackrochage'. Een deel daarvan is afkomstig uit het depo van de galerij, de rest is volledig nieuw werk. De volumes in glazuurd porselein van Johan Creten bijvoorbeeld staan mooi opgesteld centraal in een ruimte en nodigen uit om erop te gaan zitten. Zijn werk is nu trouwens ook te zien op de grootste 'Féminin-masculin'-tentoonstelling in het Parijse Centre Pompidou. Tiprend voor de aanpak

van Transit is bovendien dat Creten zelf aanwezig was op de opening en duidelijk geïnteresseerd was in een dialoog met zijn publiek.

Eigenlijk vormen de tentoongestelde werken een overzicht van zeven jaar vzw Transit. Vele van de kunstenaars van wie hier werk te zien is, zijn zo'n beetje opgegroeid en groot geworden met Transit. Het valt ook meteen op hoe gevarieerd het aanbod dat de galerij te bieden heeft wel is. Binnen de fotografie is er bijvoorbeeld de mooie reeks 'Männer dieser Welt' van Christa Näher (Freddy Mercury als 'Todesengel') en de polaroid-kombinaties van grote naam David Byrne. Het werk in olieverf en akryl van Raymond Allaerts, Wolfgang Betke en Robert Suermont leunt kwa materiaalkeuze dan misschien meer aan bij de traditie, de resultaten doen dat niet.

Pil

Van weer een heel andere orde is het mixed media-werk 'Penibele situaties' van Johan Slabbynck, en Anne-Mie van Kerckhoven gooit het op haar beurt over een totaal andere boeg door verf en plakfilm te gebruiken op kunststoffen. De werken staan of hangen naast elkaar. Ze zijn wat ze zijn en je neemt ze voor wat ze waard zijn. Je vindt ook nergens tekstplaatjes en dat is een bewuste keuze. Je hoeft niet alles zomaar te slikken. Het is de toeschouwer zelf die de waarde van het werk bepaalt, niet het tekstplaatje.

Galerie Transit heeft er bewust voor geopteerd om in Leuven te blijven. Hier hoeft ze zich niet zo nodig een eigen profiel aan te meten. Hier is geen sprake van een moordende concurrentie en hier kan ze eigenzinnig haar ding blijven doen.

Peter Dhondt

Galerie Transit: Tiensevest 31, 3010 Leuven, tel 22.62.44, fax 23.37.87,
http://www.artefact.be/open_skies/Transit, email in.transit@artefact.be.

ECHO COPY
(1998/04/01)

Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

ZAALTEHUUR:

SILO

basisprijs per vat: 6000 frank
VAART 29A LEUVEN
tel. 016/20.17.71
digit 049/21.38.31

DISCOTHEEK SILO
IS OPEN
VR-ZA-MA

VANAF 22h
Ma 22-24h: happy hour

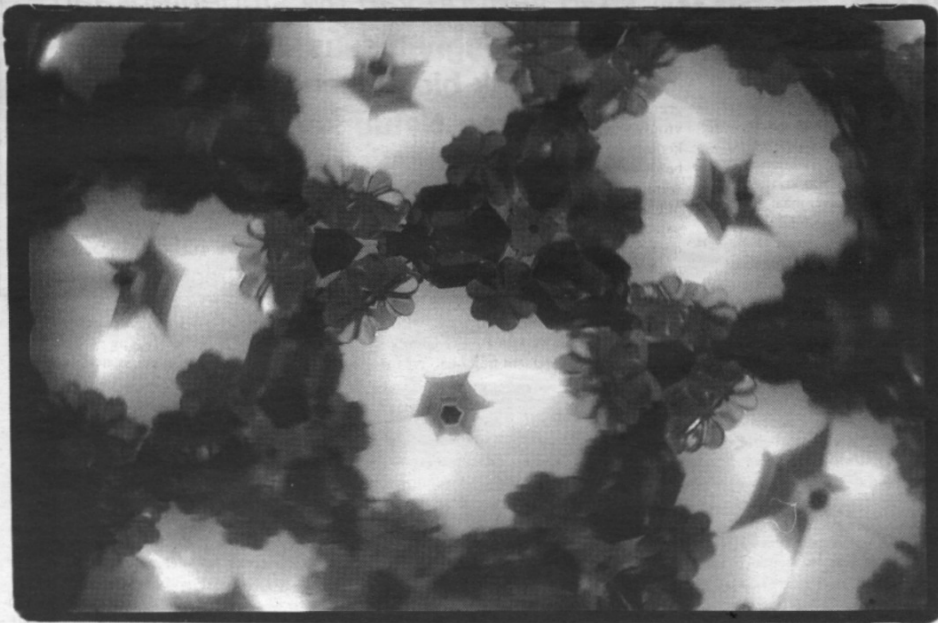
advertentie

Transitcentrum voor kunstminnenden

(foto Peter Dhondt)

Media overdrijven probleem van de megadancings Koeien en boeren in het verweer

Goed dat er nog vooroordelen zijn

(foto Stefan De Pauw)

U origine dinsdag maakten Conny Vercaigne en professor Walgrave van de onderzoeksgroep jeugdkriminaliteit van de KU Leuven de resultaten bekend van hun studie over megadancings. De studie, uitgevoerd in opdracht van het ministerie van binnenlandse zaken, relateert sterk het heersende negatieve mediabeeld. Maar de onderzoekers zijn ook niet mals voor het overheidsoptreden, dat omschreven wordt als spokenjacht.

Het vertrekpunt van de studie is "het spektakulaire mediabeeld van megadancing-bezoekers als zouden zij dagen en nachten aan één stuk een diskoteekmaraton doen, dat zij slechts volhouden dankzij XTC en andere pepmiddelen en als levensgevaarlijke zombies achter het stuur zitten op weg van de ene disko naar de andere, een spoor van lawaai, drugs, wapens en verkeersongevallen nalatend." Op basis hiervan werden 951 megadancinggangers bevestigd en vervolgens werd een profiel van de megadancingbezoeker geschetst. Over gevoelige materies als druggebruik werd niet alleen gevraagd of de persoon zelf ze gebruikt, maar tevens of hij vrienden heeft die er gebruiken en meer algemeen of hij al zien gebruiken heeft door onbekenden. Twee derde van de ondervraagden waren mannen en de grootste groep werd gevormd door 18- tot 21-jarigen. Het overgrote deel van hen zou elk weekend één avond naar een disko gaan, die meestal ligt

in een straal van dertig kilometer van de woonplaats. Het gaat gewoon om een avondje uit, en waarom ook niet, zo bevestigen de onderzoekers. Ze argumenteren dat we in zo'n stressvolle samenleving zitten dat het goed is dat men ergens stoom kan aflaten.

Een aantal van de problemen die men associeert met megadancings moet genuanceerd worden, zo stelt de studie. Ongeveer één vijfde gebruikte ooit wiet of XTC. Er wordt wel geen onderscheid gemaakt tussen de eenmalige avonturiers en de Cypress Hill'ers onder de gebruikers. De overgrote meerderheid van de dancingbezoekers gebruikt geen illegale drugs. Men dient er wel rekening mee te houden dat deze cijfers gebaseerd zijn op zelfbeschrijving, zodat de 28 procent van hen die drugs gebruiken door vrienden dichter bij de werkelijkheid zal liggen. Een markante vaststelling is trouwens dat het gebruik van XTC niet hoger blijkt dan dat van wiet.

Brievbus

Slechts acht procent van de ondervraagden zegt van zichzelf dat ze ooit overlast veroorzaakten, onder de vorm van lawaai maken rond de disko, met de wagen rondcrossen in de buurt van de diskoteek, of urineren in bussen of op voordeuren. Maar doordat het vandalisme vrij opvallend is, lijkt het alsof het een wijdverbreid gegeven is onder de megadancers. Bovendien bevindt de meerderheid van de megadiskoteken zich op relatief afgelegen plaatsen langs grote steenwegen, waardoor

de overlast weinigen stoort. Dit doet niets af aan de hinder die koeien en boeren ondervinden, maar de meeste overlast situeert zich toch in de buurt van kafees.

Tervrij weinigen van zichzelf zeggen dat ze wapens meenemen naar de disko, weet maar liefst twintig procent van zijn vrienden dat ze er bijhebben. Naast de vaststelling dat niet iedereen met betrokken messen of geladen Uzi's tegenover elkaar staat, blijft dus wel de prangende vraag waarom sommigen zich in megadancings laten kennen als bezitters van wapens. Een ander ernstig probleem is het rijgedrag van de dancingbezoekers. Er is de overvloed aan verkeersdoden tijdens de weekends en daarnaast is er tegenwoordig nog het fenomeen van autobestuurders die elkaar vermoorden als de kleur van hun ogen elkaar niet aanstaat. Meer dan een kwart

van de jongeren wordt hiermee gekonfronteerd, hetzij als bestuurder, hetzij als passagier.

Hoewel het fout is om alle megadancingbezoekers te beschouwen als herriechoppers, drugsruiters of wapendragers, valt het niet te ontkennen dat er een serieuze probleemgroep is (ongeveer 5 tot 7 procent van de housers). Deze mensen kenmerken zich door frekwent druggebruik, het aandoen van meerdere diskoteken per avond en het vaak bezoeken van after-clubs.

Adres

Het is nu precies tegenover deze groep dat de overheid moet optreden, stellen de onderzoekers. Het huidige overheidsbeleid is volgens hen te repressief en schiet zijn doel voorbij. De overheid baseert zich op de spektakulaire beeldvorming en niet op werkelijkheidsgetrouwe informatie. Sluitingen, razzia's en verkeerscontroles werden zodoende sèhering en inslag. Enkel de verkeerscontroles zijn nuttig en dienen nog opgevoerd te worden, vindt de onderzoeksgroep. Razzia's en sluitingen leiden echter tot het tegenovergesteld effect: ze hebben bij de housers een wij-gevoel gekreëerd en bovendien heeft het gebeuren zich over het hele land verspreid — en dus gevestigd.

Razzia's, die vaak op voorhand uitlekken en dus nutteloos en duur zijn, werden uiteindelijk een onderdeel van het avondje-uit dat je eens moest meegemaakt hebben. Na een paar maal worden ze ervaren als een nutteloze pesterij. En wie op het ogenblik van een razzia illegale drugs bij zich heeft, werpt die gewoon op de grond. Dealers blijven zo buiten schot en het is uiteindelijk de gebruiker die, na een verplicht plasje, wordt getroffen. Ook sluitingen zijn weinig zinvol, want 95 procent van het publiek zoekt daarna toch een andere diskoteek op. Dit zoeken vereist bovendien verdere verplaatsingen, wat de kans op verkeersongevallen niet inkrimpt.

In de beleidsadviezen die in de studie gegeven worden, staat de coördinatie centraal, samen met een consequent drugbeleid. Preventief optreden door een mentaliteitsverandering te bewerkstelligen gebeurt veel te weinig. Tenslotte moet eindelijk wat gedaan worden aan het weren van kleurlingen in dancings, als duidelijk signaal tegen het sterker wordende racisme in de maatschappij. Nochtans bestaat deze opmerking aan het adres van de overheid al lang.

Dietmar Bosmans

NEDERLANDS NATIONAAL CIRCUS

HERMAN RENZ

SPECIALE STUDENTENAANBIEDING

U betaalt tegen inlevering van deze BON aan de circuskassa slechts 200 frank geldig voor 1 persoon op de FRONTRIBUNE die normaal 450 frank kost.

17 t/m 22 november Delhaize KESSEL-LO Diestessesteeuweg 545

Favoriet maakt favorietenrol waar

Daar zijn de interfacultaire be-kerkcompetities weer. In navol-ging van VTM en Supersport smijt nu ook het weekblad van de Leuvense Overkoepelende Kringorga-nisatie zich voluit op de sport. Vanaf nu brengt Veto met de regelmaat van een stadionklok een verslag uit het Sportkot. Omdat we echt niets beters te doen hadden, gingen we deze week eens kijken naar een damesvoetbal-wedstrijd.

Geen nokvol stadion voor Apolloon-LBK, wel een sfeervolle partij, waarin de thuis-ploeg onmiddellijk een vlotte start nam. De vrouwen van Apolloon legden van meet af aan de betere combinaties op de Heverleese kunstmat en LBK mocht met elf achter de bal, achter de feiten aanhollen.

Superspits

In de tweede minuut bleek al dat LBK-goalie Ilse Delobelle het hard te verduren

zou krijgen, toen voor het eerst een bal tussen de palen afgevuurd werd, een loeier die met moeite kon afgeweerd worden. Nog geen halve minuut later moest de laatste vrouw van LBK bijna aan de noodrem trek-ken om een diepe bal door het hart van de bezoekende afweer weg te werken. Toen al werd duidelijk voor het aanwezige kenners-publiek dat er paniekvoetbal in de rangen van de boerkotsters sloop. Het eerste echte doelgevaar kwam er pas in de vierde mi-nuut. Superspits Petra Van Elderen van het

Sportkot kwam vrij voor doel, mikte net naast, en LBK was aan het kleinst mogelij-ke verschil ontsnapt. Maar de Apolloon-meisjes bleven zoeken naar het juiste gat in de vijandlijke verdediging. Ze speelden het ronde ding misschien wel lekker rond, maar misten voldoende creativiteit in het spel om het verschil ook in doelpunten uit te drukken.

In de zestiende minuut werd het weer even heet voor het boerkotdoel: een per-fekte voorzet vanop links werd maar centi-meters naast geduwd, de zoveelste verwit-tiging voor LBK. Toch bleef de stand skore-loos. Stilaan begonnen ook de bezoekers meer in het stuk voor te komen: onder lei-ding van dirigente Els Brouwers kwamen ze enkele keren bijna gevaarlijk over de middellijn en voor het eerst in de match moest ook de Apolloon-keeper de handen uit de mouwen steken. Toch kwam het laatste hete standje van de eerste helft aan de LBK-kant, maar Ilse Delobelle redde nog maar eens met een spektakulaire parade.

Na de rust bleef het spelbeeld hetzelfde en de druk van het Apolloon-team werd nog opgedreven. In de zesde minuut ging Delobelle gedwongen plat toen Van Elderen een gemeten voorzet vanop rechts in de netten wilde jagen. Een minuut later was het dan eindelijk wel raak: bij een romme-lige faze in de zestien meter kwam het leer voor de voeten van Ines Staectenborgh te liggen die met een simpel binnenduwtje naast de rechterpaal de netten bol deed staan. Een-nul, een meer dan verdiende voorsprong. Toch bleef Apolloon zoeken naar een tweede pot. In de negende en zeventiende minuut kon Delobelle met het nodige luchtwerk LBK voor erger behoe-den. Eventjes later gebeurde dan toch het onvermijdelijke: Annelies Timmermans kwam aan de bal en vanop twintig meter trapte ze een gekruiste bal naar de linker-hoek. Onhoudbaar suiste het bonte leer naar de gapende leegte van de hoek van het doel. Een schijnbaar onoverbrugbare kloof: twee-nul. Toch scheen Apolloon nog steeds niet tevreden en ook de laatste grote kans ging naar de Sportkotmeisjes. Maar wederom stond LBK-keeper Ilse pal, en na haar schitterende save spatte de zwart-witte speelbal met een droge knal uiteen op het trillende doelhout.

Wanneer een korrekt fluitende scheids-rechter Van Dijk had afgefloten, moest LBK-hulpcoach Jan Van Bauwel zijn kom-men-taar kwijt: "Ja kijk, ik zeg het, we heb-ben dat hier onverdiend verloren, he, onze keeper was nochtans in grote vorm. Maar, let, euh... ik blijf het zeggen. Terbank heeft met 4-0 verloren tegen Apolloon, en dat is allemaal taktiek, he. Wij gaan gewoon tweede eindigen in onze poule, en dan geraken we in de finale, he."

De studentenmaraton zit er weer op

Omgeving van Leuven onder de voet gelopen

Dorige woensdag organiseerde Sportraad de jaarlijkse Studen-tenmaraton. Iets minder dan 800 studenten en niet-studenten kwa-men ondanks het herfstweer opdagen aan het Sportkot. De dappersten lie-pen een volledige marathon, wie min-der moedig of gewoon realistisch was, kon nog 42 kilometer stappen of fiet-sen, een halve marathon lopen of stap-pen, of tien kilometer lopen: een pro-gramma waarin hopelijk iedereen iets bereikbaars kon vinden.

Vooraf bij de marathonlopers was de strijd om de overwinning spannend. Al vroeg was Jan Wilmaerts, een personeelslid van de unief, met voorsprong aan de lei-ding gaan lopen, terwijl gaandeweg Leo Par-daens, een leraar aan het Leuvense Sint-Pieterscollege, zijn achterstand meer en meer wegliep. Uiteindelijk werd Jan Wil-maerts toch winnaar in een tijd van 2u55'31", waarmee hij maar 6 seconden voor Pardaens bleef. Stijn Meeusen haalde in 2u56'32" de derde plaats.

Minder spanning viel er te beleven bij

de fietstocht. Die was echter ook niet opge-vat als een tijdrif van 42 kilometer, maar gewoon als een ontspannende fietszoek-tocht. De fietsers legden hetzelfde parcours af als de stappers van de marathon, dat vol-doende kasseistroken en hellinkjes bevatte om een mooi beeld te geven van de streek rond Leuven. Op die fietstocht was er spij-tig genoeg een grote afwezige: Velo. Ondanks twee maanden van afspreken en toe-zeggen en van uitgebreid publiciteit krijgen in het kader van de marathon, bleek een Brusselse betoging voldoende om te ver-geten dat er ook in Leuven iets te doen was. Geen hulpstukken onderweg, maar gezien de vrij beperkte opkomst (ongeveer 50 fiet-sers) waren er geen onoverkomelijke pro-blemen.

Miriameter

En dan waren er nog de andere onder-delen. De tien kilometer werd na een jaar weggeweest te zijn, terug in het programma opgenomen. Het spurtnummer van de avond werd bij de mannen gewonnen door Steve Sniers in 32 minuten rond, en bij de vrouwen door Marianne Van Hoof in 44'39". De meest bevolkte wedstrijd was die voor de lopers van de halve marathon. 420 inschrijvingen waren er, en de snelsten waren Paul Embrechts en Lies Maeyens, met respectievelijk 1u12'40" en 1u38". Wie geen zin had om deze 21 kilometer te lo-pen, kon ze ook stappen, en in tegenstelling

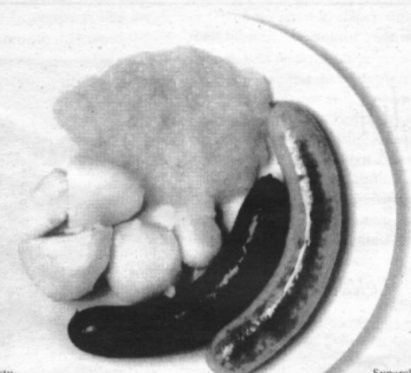
tot de marathon voor stappers was hier wel een wedstrijd aan verbonden. Hier waren Michel De Ganck en Annetie Van Hirtum de besten met 2u13' en 3u23'13".

Met de vierentwintigurenloop en nu de marathon is meteen het loopluik van het Sportraadjaar voorbij. De volgende klassiek-ers zijn veel ludiekere aangelegenheden: om te beginnen is er de Gasthuisberg trophy op woensdag 29 november. U bent bij deze verwittigd.

Koen Verheyden
Filip De Keuleere

(kv)

10% Korting op elke CD.
Daar kan je als student al wat voor krijgen.

Op vertoon van je stu-dentenkaart krijg je bij Superclub Leuven immers een korting van 10% (tien) op al jouw favoriete CD's (niet cumuleerbaar met andere acties). En daar kan je als student wel wat anders voor krijgen, bijvoorbeeld zo'n heerlijk koppel pensen met appelmoes en gekookte aardappelen in een bekend Leuvense studentenrestaurant.

Superclub heeft naast CD's nog een ruim aanbod aan videofilms, MC's, CD-I, DCC, Photo-CD, Photo-service, Games, Consoles en Blanco Audio-Video. Je zou voor minder even langlopen.
SUPERCLUB
Bondgenotenlaan 145, 3000 Leuven

LEGO COPY
Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 22
Nummer 9
13 november 1995

Ver. uitg.: Annemie Deckx
Hoofdredektie: Bart Eeckhout
Redaktiesekretaris: Annemie Deckx

Redaktie: Kristof Braekeleire, Henk Dheedene, Joris Janssens, Martijn Graumans

Doka: Philip De Keyser,
Stefan De Pauw,
Peter Dhondt,
Frank Vlaene

Kartoens: Kristof Braekeleire,
Jeroen Vanstiphout
Dtp: Filip De Keukeleere,
Hans Vandenaabee

Medewerkers: Dietmar Bosmans,

Patrick Carmans,
Filip De Keukeleere,
Bruno De Vos,
Peter Dhondt,
Thierry Laenen,
Jos Leurs,
Tom Michielsens,
Tom Peeters,
Willem Stellamans,
Anouk Vanherf,
Koen Verheyden,
Erik Ziarczyk
Layout en vormgeving: Dietmar Bosmans, Kristof Braekeleire,
Ilke Christiaens,
Annemie Deckx,
Bart Eeckhout,
Serge Franchow,
Martijn Graumans,
Jos Leurs,
Ludovik Segers

Eindredaktie: Serge Franchow en Jos Leurs

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Opplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;
buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr;
over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Fantasy & Science-Fiction Spellen in Leuven

Agenda

Wo 15/11 14.00u
AD&D
Ravenloft

Za 18/11 13.00u
Magic tornooi type 2,
vast Side Board
Inschrijving: 50 fr.

The Lonely Mountain
Terneststraat 155 - 3000 Leuven
Tel.: 016/29.29.84
ptsas@lonmount.be

GRATIS demonstraties voor iedereen

berichten

Kringraad verkiest

Kringraad, de onderwijsraad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), zoekt een vrijgestelde. Deze bediende (m/v) wordt halftijds aangeworven voor de inhoudelijke en administratieve ondersteuning van de werking van Kringraad. De vrijgestelden staan onder andere in voor het maken van verslagen, voorbereidende nota's, voor het onderhouden van contacten met de andere raden en met de fakulteitskringen, voor de permanentie op het kantoor, de leiding van werkgroepen. De arbeidsovereenkomst wordt bepaald volgens de KAO van het PC 200. Het werk van een vrijgestelde vereist de nodige flexibiliteit in werkuren. De kandidaten dienen bij voorkeur over onderwijsinhoudelijke ervaring te beschikken binnen de kring (POK of fakulteitsraad).

Kringraad zoekt eveneens nog steeds twee vertegenwoordigers voor de Vereniging van Vlaamse Studenten en twee vertegenwoordigers voor de Sektie Aggregatie van het Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren (één uit Biomedische en één uit Eksakte Wetenschappen). Kandidaten dienen hun kandidatuur binnen te leveren op het kantoor van Kringraad voor woensdag 22 november 1995 om 18.00 u. Inlichtingen zijn te bekomen op het kantoor van Kringraad, 's Meiersstraat 5, tel. 016/22.31.09 of 016/32.37.89 (KU Leuven) tussen 14.00 u en 18.00 u.

Nacht der Reklamevreters opnieuw in Leuven

Festival van het Goede Doel

Op donderdag 16 november zal er in zaal 3 van de Studio Filmteaters opnieuw een Nacht der Reklamevreters plaatsvinden. Van twaalf uur 's nachts tot zes uur 's morgens zullen honderden reclamespotjes uit de immense verzameling van de Fransman Jean-Marie Boursicot de revue passeren. De Nacht kadert in een hele reeks voorstellingen die naar jaarlijkse traditie georganiseerd wordt doorheen heel het land. Na Brussel is nu dus ook Leuven, en later nog Antwerpen, Brugge en Gent aan de beurt.

De filmpjes, die door Boursicot zelf werden geselecteerd, vormen een kleurrijk palet van suspense, humor, special effects, erotiek, muziek en emotie, kortom al die elementen die men ook terugvindt in een gewone speelfilm. In de editie '95 staan vooral spots uit Zuid-Afrika en Australië in de kijker, naast een eerbetoon aan de Franse reclamefilmer Jean-Baptiste Mondino, een overzicht van de beroemde Perrier-spots en de nieuwe Swatch-kampagne. Ook veelbelovend zijn de bijna honderd zogenaamde 'niet-kommerciële commercials', de spots voor het Goede Doel, waaronder Artsen Zonder Grenzen, Greenpeace of Amnesty International. Dat de reclamemakers voor dit soort filmpjes van de adverteerder veelal carte blanche krijgen, is te merken aan het feit dat deze vaak heel wat origineler en artistieker zijn dan hun commerciële tegenhangers.

De aantrekkingskracht van het festival ligt volgens Boursicot in het feit dat het festival voor de bezoeker veeleer een "spectacle de cinéma" is dan dat het een studie-objekt vormt vanuit marketing- of commercieel-technisch oogpunt. "De meeste toeschouwers zien het als een soort concert, een rijke vloed aan beelden, klanken en muziek." De reclamespot wordt dus in deze context niet meer als een puur functioneel medium op zich benaderd, maar als een kunstzinnig expressiemiddel. Dat echter tezelfdertijd nooit zijn commerciële inslag zal kunnen loochenen.

Tom Michielsens

Kaarten voor de voorstelling van donderdag zijn te verkrijgen aan de Studio Filmteaters en in het Fnac service-center in de Diestsestraat. In de toch niet onaanzienlijke prijs van 850 frank zijn zes uur projectie, een aantal promotiegeschenken en een ontbijt inbegrepen — voor wie op het einde van de nacht toch eens wat anders wil vreten.

Het "groene" copy-center van Leuven. Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier. Thesissen - Cursussen - Folders. Formaat A5 tot A2. ALLE inbindingen, Plastificeren tot A3. Snel - verzorgd - volledig afgewerkt.

Tiensestraat 118
3000 Leuven
tel.: 016 - 23.70.30
fax: 016 - 23.34.31

CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder, van 9 u. tot 22 u. doorlopend. zat. 10 u. tot 17 u.

advertentie

Education Centre Leuven

COMED

computers & onderwijs

Nieuw!!!

Met de PowerBook 5300/100 leidt Apple haar notebooks de wereld van de RISC - technologie binnen!

H. Hooverplein 24, B - 3000 Leuven
Tel. 016/29.21.50, Fax. 016/29.31.50

advertentie

Studenten Café

De Rector
De Rector

Oude Markt 4
Tel : 20.06.38

Gezellige sfeer

Ambiance D.J.

Lekkere studenten gerechten

Zaal voor vergaderingen of feesten tot 40 pers.

advertentie

zoekertjes

- √ Smurf hou je taal. Germoos.
- √ Kampagne naambekendheid bijzonder succesvol. Claude kwam drie maal voor op de frontpagina van De Standaard (9/11).
- √ Edwin, los het Germoos mystery op en laat ons zo snel mogelijk wat weten. Germoos.
- √ Tom Truys zoekt lieve vriendin, geïnteresseerd in Tai-kwando, lezen, muziek en niet-roken.
- √ Wie heeft de mooiste neus van LF&W?
- √ Edwin?
- √ Wendy, waar was je donderdag om negen uur 's morgens?
- √ Koen, los in 't vervolg de Elga-testjes eerlijk op. Karen.
- √ Tobbak nodig iedereen uit om naar de nieuwe peep-show te gaan kijken.
- √ Passeer door de Muftstraat tegenover de Amedee en kijk door de vensters van de stadskinderen.
- √ 150 autonomen van Berlijn, 100 redskins van London, 50 studenten van Zuid-Korea komen op uitnodiging van X naar het Ladeuzeplein dinsdag 14 november om 19 u.

- √ Elke woensdag om 19 u volkskeuken: een verrassende vegetarische maaltijd op basis van biologisch geteelde ingrediënten. Groen projecthuis, Vlamingenstraat 116, org. Genoeg. Fiets allen daarheen, met of zonder koer.
- √ Gratis voor studenten.
- √ Miss October was wel beter dan Miss November.

(advertentie)

TEKSTVERWERKING
VERTALING
A4-KLEURENSCANNING
MET TEKSTHERKENNING
LASER- OF KLEURENPRINTER
Tel. 016 / 26 . 06. . 58

- √ Leen, na één jaar opnieuw een kantus. Bert.
- √ X heeft via een dubbelagent van de CIA een spray gevonden, die personen onzichtbaar maakt. Het ultieme middel om charges van rijkswacht, politie, bob en staatsveiligheid te ontwijken en dit voor de belachelijke prijs van 50 fr. Interesse 21.19.00.
- √ Bert, een beetje duidelijker schrijven aub.
- √ Help, het spookt in Leuven.
- √ Puff! Puff! (Vanop Krija 23.05). 't Is saai vandaag.
- √ 2 from 1 party met oa Cypress Hill, Danzig, Dub War, Nirvana, Nofx, White Zombie. In Rumba & Co op 20 november.
- √ Koen, uw sex-appeal daalt met de Veto tov dat van Claude.
- √ Hans, over permazombie gesproken, hoeveel katers voorsprong hebt jij op mij?
- √ Johan, die panty's gaat ge met fierheid dragen.
- √ Uw benen komen er beter in uit dan die van Kristof in zijn kousebreek.
- √ Geert, u keverke is mooi, nu... nog.
- √ Ge student toch geschiedenis om te weten wat plagiaat is.
- √ Claude, zij ge nu al een beetje populair? Germoos.
- √ Aanbod van de Germaniatappers: een pintje uit een soepkom.
- √ Jos Leurs is eindelijk weer selibatair. A.D. weet van mecr?

- √ Voor verdere informatie moet u zich wenden tot ons aller 'voorzitter' Bart S.
- √ Bent u een kijk-tipe of een toon-tipe?
- √ Eerste kanners moderne geschiedenis, intussen hopelijk allemaal ontblaud.
- √ Sugus zoekt werk. Tel. 23 04 40. Kan blind typen, tessen layouten en voor het plak- en vliegwerk zorgen.
- √ Gezocht: beheerder die eindelijk eens een scanner gaat aankopen.
- √ Gvd, de pizza is weer klaar voor 2.00 u.
- √ Loempje olifant wkm met snelle muus om samen safarifoto's bij te werken.

JO MEUWISSEN

bvba

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal.
Videoschermen tot 4 m.
DISCOBAR EN CD's met of zonder D.J.

016/201.301

(advertentie)

agenda & ad valvas

DOOR JO LEURS

MAANDAG

- 20.00 u **FILM** 'Speaking Parts' van Atom Egoyan, Canada (1988), in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
- 20.00 u **FILM** 'Speaking Parts' van Atom Egoyan, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
- 21.00 u **VERGADERING** Open vergadering, in Vlamingenstraat 116, org. Milieuraad.
- 22.30 u **FILM** 'Speaking Parts' van Atom Egoyan, Canada (1988), in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** 'Speaking Parts' van Atom Egoyan, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

DINSDAG

- 20.00 u **FILM** 'Instabile Materie' van Jürgen Reble, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
- 20.00 u **TEATER** 'De Cenci', door het Zuidelijk Toneel, in Stadsschouwburg, toeg. 150/250/400/450/500.
- 20.30 u **TEATER** De Roovers brengen het stuk 'De Bezetenen' naar Camus en Fjodor Dostojewski, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** 'Speaking Parts' van Atom Egoyan, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

WOENSDAG

- 13.00 u **KULTUURDAG** Barokdansen door het Ensemble Fontainebleau, in Kadoc-kapel, Vlamingenstraat 39, toeg. gratis.
- 13.00 u **KULTUURDAG** Poëziemiddag met Herman De Coninck, in MSI 03.18, toeg. gratis.
- 13.00 u **KULTUURDAG** Documentaire 'Nanook, de eskimo', in Gasthuisberg GA3, toeg. gratis.
- 13.00 u **KULTUURDAG** Schubert door het Trio Florestan, op Kampus Arenberg, Celestijnenlaan 200C aud. A, toeg. gratis.
- 13.00 u **KULTUURDAG** Oostduitse liederen door Patricia Beysens, in Hogenhevelcollege 02.28, Naamsstraat 69, toeg. gratis.
- 13.00 u **KULTUURDAG** Theater 'Maria Magdalena' door Frieda Pittoors, in Soetezaal, Naamsstraat 96, toeg. gratis.
- 14.30 u **KULTUURDAG** Film 'Il Gattopardo' van L. Visconti, in Studio 3-4, Burgemeesterstraat 30, toeg. gratis.
- 18.00 u **KULTUURDAG** Theater 'Een bruid in de morgen' naar Hugo Claus door De Wetten van Kepler, in Stadsschouwburg, toeg. gratis.
- 19.00 u **FILM** 'Jungleboek', in Michotte, PSI, toeg. 60, org. Sociale pedagogiek.
- 20.30 u **TEATER** De Roovers brengen het stuk 'De Bezetenen' naar Camus en Fjodor Dostojewski, in Vlamingenstr 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
- 20.30 u **KULTUURDAG** Slotconcert door het Universitair Symfonisch Orkest, Harmonie-orkest, Leuvens Universitair Koor en Interfac Bigband, toeg. gratis.
- 21 u **FILM** 'Legends of the Fall', in Michotte, PSI, toeg. 60, org. Sociale pedagogiek.
- 22.30 u **FILM** 'Speaking Parts' van Atom Egoyan, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

DONDERDAG

- 19.00 u 11.11.11 11.11.11-studenten houden evaluatie tussen pot en pint (of fruitsap), in Vlamingenstraat 116, org. 11.11.11-studenten.
- 20.00 u **FILM** 'Passion' van Jürgen Reble, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.
- 20.00 u **KONSERT** Orgelrecital door Jan Raas, muziek van Bach, Dstler, Frescobaldi. Info en reservaties, tel. 23.39.67. Konzertzaal Lemmensinstituut, Herestraat 53, toeg. 200/250, org. Konzertvereniging Lemmensinstituut.
- 20.00 u **VOORSTELLING** 'Allargando con

Apolloon

E 15/11 25 uur Wink en Sportzak. E 15/11 om 15.00 u: Doop, in Sportkot. E 15/11 om 22.00 u: Doop-td. E 16/11 om 18.30 u: Night of the Proms.

Ekonomika

E 13/11 om 19.00 u: Sollicitatietraining, in Aula Gaston Eyskens. E 13/11 om 20.00 u: Filmavond 2de lic TEW 'In the Name of the Father', in Aula Gaston Eyskens. E 16/11 Einde erotische week, in de Dulce.

Eeos

E 13/11 om 20.00 u: PV. E 14/11 Doop en fuif, in Samambãia, maar wij betogen ook. E 16/11 Eeos tapt, in de Fak. E 16/11 om 21.00 u: Histereeos (Historia + Eeos) karaoke-avond, in de Fak.

Germania

E 13/11 om 20.00 u: Erasmus infoavond, in Zeger Van Hec. E 14/11 Betoging tegen numerus clausus. E 14/11 Germania tapt in de Fak. E 14/11 om 20.00 u: film, in MSI 00.28. E 15/11 Kultuurdag Stuc. E 16/11 om 20.30 u: Kantus, in Ambiorix. E 20/11 Erasmusfuif.

Historia

E 13/11 om 21.00 u: Poëzie-avond, op perma. E 14/11 Betoging tegen numerus clausus. E 15/11 om 20.00 u: Infoavond over de reis naar Tunesië. E 15/11 om 21.00 u: Disco-avond, in Fak.

Katechetika

E 13/11 om 19.30 u: presidium (open vergadering), in het Mandelalokaal. E 15/11 om 9.15 u: Stadswandeling in Gent, vertrek aan het station. E 16/11 om 17.00 u: Jam sessie, in Mandelalokaal.

Kilo

E 13/11 om 19.30 u: Klassieke avond (in avondkledij), in Fak. E 13/11 om 20.30 u: Filmvoorstelling 'The Belly of an Architect', in MSI 00.28. E 14/11 om 19.00 u: Algemene betoging, start op het Ladeuzeplein. E 14/11 om 21.30 u: Film 'Morris', op Germania-permanente. E 15/11 om 21.30 u: Kilo sjet samen met Romania tegen Alfa, vertrek aan bareel MSI. E 16/11 om 20.00 u: Meisjesvoetbal, in Sportkot. E 16/11 om 20.30 u: Film 'Much ado about nothing', in MSI 00.28.

LBK

E 14/11 Leuven Bloedserieus, meer informatie binnenin de Veto. E

22.30 u **FILM** 'Speaking Parts' van Atom Egoyan, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

VRIJDAG

- 20.00 u **KONSERT** John Pizzarelli en Jos Moons Band, in Metropole, Diestsestraat 133, toeg. 350/650, org. Vermeylenfonds.
- 20.30 u **TEATER** De Roovers brengen het stuk 'De Bezetenen' naar Camus en Fjodor Dostojewski, in Vlamingenstr 83, toeg. 200/300, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** 'Speaking Parts' van Atom Egoyan, in Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

15/11 Leuven Bloedserieus, meer informatie binnenin de Veto. E 16/11 om 19.30 u: Rockkonzert Sjeef Bef, Crumb, Metal Molly, Nemo.

Medica

E 14/11 Leuven Bloedserieus, meer informatie binnenin de Veto. E 15/11 Leuven Bloedserieus, meer informatie binnenin de Veto. E 16/11 om 19.30 u: Rockkonzert Sjeef Bef, Crumb, Metal Molly, Nemo.

NFK

E 16/11 om 21.00 u: Fakbaravond, in vzw Pluto, onder jeugdhuus Clockwork.

Politika

E 13/11 om 19.00 u: Kringvergadering, boven 't Kafec. E 14/11 om 16.00 u: Happy hour, in 't Kafec. E 14/11 om 18.45 u: Betoging, samenkomst aan het Stuc. E 14/11 om 18.45 u: Fantastische pannekoekenbak. Objectief 99.907 (bf), "spijs onze kas met pannekoeken en sjoko." E 15/11 Eightiesavond, in Politika.

Psychologische kring

E 13/11 Schaatsen 2de kan. E 14/11 om 18.45 u: Betoging tegen studentenbeperking, samenkomst aan PSI. E 15/11 Kultuurdag, E 15/11 om 14.00 u: Kaart en gezelschapspellenmiddag 'vv 'De Dam', in de Shrink.

VRG

E 14/11 om 20.30 u: Begin filmfestival, avant première 'Little Death', achteraf receptie met regisseur Jan Verheyen en acteurs, in Supercity, toeg. 80/100. E 15/11 Filmfestival, 'The Hond that Rocks the Cradle', 'Legends of the Fall', in PSI, toeg. 80/100. E 15/11 Filmfestival 'Little Odessa', 'Hudsucker Proxy', in PSI, toeg. 80/100. E 16/11 Filmfestival 'The Hond that Rocks the Cradle', 'Legends of the Fall', in PSI, toeg. 80/100. E 16/11 Filmfestival 'Little Odessa', 'Hudsucker Proxy', in PSI, toeg. 80/100.

VTK

E 15/11 Corona-avond, in onze fakbar (Napoli). E 16/11 Cocktail-td, in de Waalberg. E 16/11 om 17.45 u: Night of the Proms, vertrek parking Stade Leuven.

Wina

E 13/11 om 20.00 u: Kantus, in Universum. E 15/11 om 21.00 u: Disney-avond, op Kampus Arenberg 3. E 16/11 om 20.00 u: De Frivole framboos, in Stadsschouwburg.

Veto's Witte Raven: kroegdichter Cyriel Vandekerckhove

"Op elke vraag over mijn leven kan ik antwoorden met een stuk uit mijn gedichten"

U lamingenstraat 110. Op de bel staat: 'hier is het' en aan het raam hangt een uithangbord met de woorden: 'Het konklaaf, trefpunt voor authenticiteit en levenskunst'. Cyriel Vandekerckhove doet open. Zesenvierdig jaar, dichter, romanticus, rosse baard en licht getekend door zijn bewogen leven. Als de kassetterekorder eindelijk wil werken vertelt hij zijn verhaal. Een verhaal over een man die de overgang overleefde van een voor ons normaal leven met een gezin, een vaste job, een huis en een tuin naar het leven van een dakloze. Gedichten werden zijn redding, zowel psychisch als materieel. Maar naarmate het gesprek vordert, blijkt dat hij niet alleen een kroegdichter is maar een professor in levenskunst, die in vier jaar tijd doktoerde op de straat. Zijn proefschrift draagt de naam: 'Een beetje Columbus'.

Cyriel is geboren in Genk en groeide er op in een multiculturele samenleving. Zijn moeder was huisvrouw en zijn vader werkte in de kolennij van Waterschei. Hij is de oudste van acht kinderen. In 1969, toen hij achttien was, kwam hij naar Leuven om er politieke en sociale wetenschappen te studeren. Hij deed dit maar een jaar en ging nadien werken. Tien jaar lang werkte hij als boekhouder bij Electrabel, en vier jaar werkte hij bij de uitgeverij Plantijn. Intussen was hij getrouwd en had kinderen, maar hij verloor zijn baan en maakte een moeilijke echtscheiding door. Hij belandde van de ene op de andere dag op straat.

Mijlpaal

Cyriel woont nu in een studio in de Vlamingenstraat. Meer dan eens in zijn leven werden zijn psychische grenzen overschreden en het huis dat hij nu bewoont staat symbool voor de herovering van zijn psychisch territorium. "Mensen breken binnen in je persoonlijk leven, bemoeien zich daarmee, doen bijvoorbeeld brieven open, merken waarmee je worstelt en beginnen je daarover aan te pakken. Je wordt uitgesloten omdat je niet bent hoe de anderen willen dat je bent en tenslotte word je op straat gezet met geweld. De enige plek waar je dan kan gaan slapen is in een huis voor daklozen of in een psychiatrische kliniek, maar ik hoor in geen van beide thuis."

Buiten een slaapplek in het station of een stoel in een nachtkroeg had hij niets meer dan het gedicht 'If' van Kipling met de woorden: "Je hebt nog altijd jezelf en er is altijd een weg." Om te overleven kopieerde hij het gedicht en ging het verkopen in nachtkroegen. Enkele weken later ontmoette hij een Russische joodse vrouw die even ontworteld was als hij. "We hadden een heel spontaan contact en zij heeft me eigenlijk het vertrouwen gegeven dat wat ik zei niet gek was." 's Anderendaags was ze weg en uit heimwee schreef hij toen zijn eerste gedicht. Dat gedicht verkocht goed volgens Cyriel: "Het ging over een goede reden om eens in de kroeg te zitten." Zo begon een vier jaar durende overtocht die hij stap voor stap, gedicht na gedicht ondernam.

Bij elke mijlpaal tijdens zijn overtocht maakte Cyriel een gedicht: "Als dat gedicht er is, grif ik het in mijn hoofd en verkoop ik het in kroegen tot het zo vaak bevestigd is dat ik één word met dat gedicht, dat mijn beslissing hard gemaakt is. Als die beslissing hard gemaakt is, dan ben ik weer een stap verder."

Op een kerkhof kwam hij 'Mary' tegen. "Het kerkhof is een heel serene plek. Eigenlijk lagen we daar alletwee in zekere zin. Onze levens waren compleet vernietigd door onze partners, onze liefde was kapot gemaakt. Maar we hadden het aanvaard dat we daar op het kerkhof lagen, je kan ermee leven dat je dood bent. Het lijkt triest, maar het is niet zo want het geeft je een vorm van rust en langs de andere kant ontstaat er ook een kiem om te leven. Er ontstond een interactie, in feite had zij ook die joodse vrouw kunnen zijn want ze leken erg op elkaar van karakter." Samen begonnen ze de overtocht in een harmonie waar twee elementen belangrijk zijn: vrijheid en verantwoordelijkheid. Zij was de personifikatie van de vrijheid en hij was degene die belast werd met de verantwoordelijkheid. "De overtocht is eigenlijk helemaal verlopen zoals ik voordien in een gedicht beschreven had: 'en wij werden weer een lopend vuurtje, naar een herboren renaissance'. We moesten eigenlijk wel verschrikkelijk veel kracht zetten om er te komen."

Combi

Cyriel Vandekerckhove is vader van drie kinderen. Sederd zijn echtscheiding ziet hij ze niet meer vaak hoewel hij dat wel zou willen. "Ik had mijn kinderen ook elke week kunnen gaan halen omdat ik bezoekrecht heb, maar dan moet ik het doen met een deurwaarder en een rijkswachcombi. Als je op die manier contact met je kinderen moet hebben, kan je het beter niet hebben." Over alles waar hij mee worstelde, schreef hij een gedicht. Ook om aan zijn kinderen te laten zien dat hij met sommige dingen moeilijkheden had en er oplossingen voor zocht. "Ik kan mijn gedichtenbundel achterlaten voor mijn kinderen als een soort testament. Ik wou mijn kinderen een goede relatie laten zien met een vrouw."

credo

liefde
is
één zijn

met Leven

en ik leef
omdat ik
honderduit
gekozen heb

voor jou

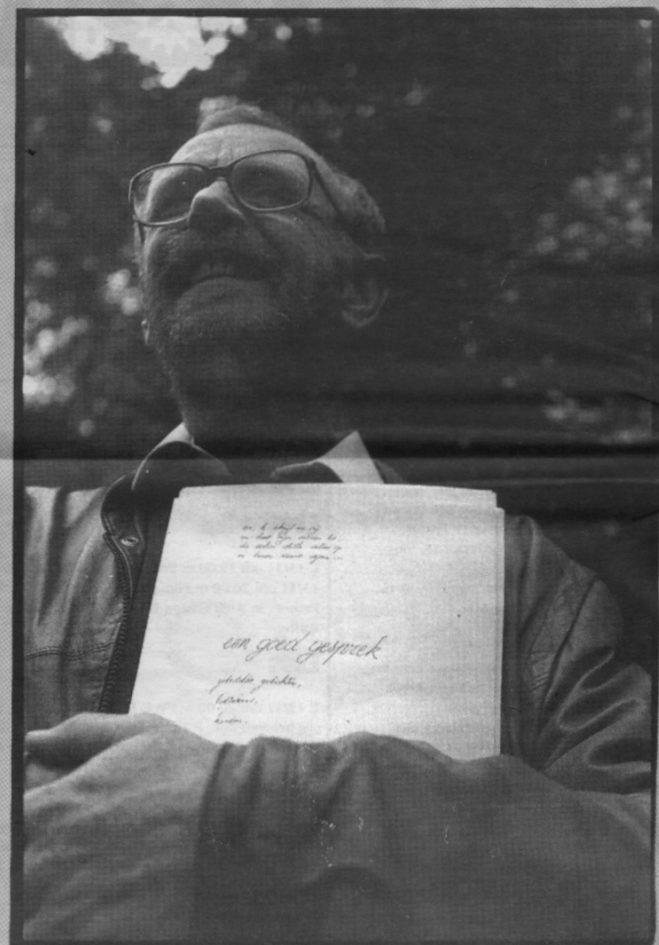
Liefde en vergeving staan centraal in zijn gedichten. Op de vraag of hij een soort kristus is die mensen, wat ze hem ook aandoen, kan blijven vergeven, zegt hij: "Ik zou het ook heidens kunnen formuleren. Ik speel niet graag Kristus, ik wil niet aan het kruis hangen. De druiden hadden een geheim vroeger en dat was onvoorwaardelijke liefde, totale vergeving. Daar komt het op neer: als je jezelf en de anderen niet kan vergeven ben je niet vrij en blijf je met een beklemmend gevoel zitten."

In het begin van dit academiejaar verzorgde Stijn Meuris in Het Belang van Limburg een reportage over de kroegdichter. Het artikel liet hem achter met een dubbel gevoel. Hij was blij dat eindelijk naar zijn verhaal werd geluisterd maar onverwacht ontstond er bij een aantal mensen een agressie tegenover hem. Nog steeds verstaat hij niet waarom. "Plotseling voelde ik een doodsangst opkomen. Ik vond het een goed artikel maar ik werd nu plots in het nauw gedreven door mensen die vroeger van mij gedichten kochten." Hij zocht hulp in een kafee waar hij aan de

deur werd gezet. Wat verder was een Turks kafee waar hij binnen strompelde en aan de bazin vroeg om te kunnen telefoneren. "Ze ziet dat ik sta te trillen, gaat mee naar de telefoon en draait voor mij het nummer van mijn vriendin. Toen ik aan het bellen was, stond er naast mij een Turk voortdurend stukken van twintig frank in te steken. Het was een eigenaardige ervaring." Als Cyriel in een put terechtkomt, draait hij intuïtief het nummer van zijn vriendin. Zij zorgt ervoor dat hij onmiddellijk zijn evenwicht terugvindt en laat zijn angst verdwijnen. "Ik had gewoon iets beleefd wat ik niet verwacht had, waar ik niet op was voorbereid. Ik dacht dat de mensen blij zouden zijn dat ik eens in de krant stond en dat ik mijn verhaal ook eens had kunnen

hebben: "Jezus had ook rood haar en wat voor een man is dat niet geworden." Ondertussen heeft Cyriel zelf zijn weerbaarheid gevonden tijdens de periode waarin hij zijn gedichten verkocht. Niet zelden werden zijn gedichten gescheurd of met bier besmeurd. "In het begin deed het pijn en zagen ze het ook en vonden ze het leuk om het te herhalen. Nu ga ik er anders mee om. Als iemand mij bijvoorbeeld zegt: 'prachtig gedicht, ik koop het, hier heb je vijf frank', maar iedereen weet dat zo één blad mij meer kost dan dat. Dan zeg ik: 'hier, pak aan, vijftig frank en drink iets van mij'. Als ik dat niet doe, dan blijf ik ermee zitten. Nu zit hij ermee."

Toch heeft hij er genoeg van om zijn gedichten te gaan verkopen in de kafees. De agressie waar hij mee wordt geconfronteerd kan hij niet meer aan. "Ik ben het beu, ik kan het niet meer verdragen, die kafees ben ik zat." Voor de nabije toekomst heeft Cyriel drie doelen. Het eerste is bij hem thuis een trefpunt te verzorgen voor authenticiteit en levenskunst. Hij wil in zijn konklaaf een ruimte creëren waar alles bespreekbaar is vanuit verschillende inval-

Een levenskunstenaar met het hoofd in de wolken

(foto Frank Viane)

doen. Dat is het eigenlijk: ik vertel in mijn gedichten het verhaal van anderen, en in het artikel is het plotseling het verhaal van mezelf en dan kan het niet meer. Het is het verhaal van een man die gedichten verkoopt en die daar eigenlijk niet echt van kan leven."

Peenhaar

De zoektocht naar weerbaarheid is een belangrijk element in het levensverhaal van de poëet. Op de eerste schoolslag van de lagere school is er iets in hem geknapt. Zijn rood haar was al snel een voorwerp van spot en het feit dat hij van thuis uit niet de vaardigheden had meegekregen om zich te verweren, maakte het alleen maar erger. "Toen ik al huilend thuiskwam begon mijn moeder mee te huilen en mijn vader werd kwaad." Zijn vader zei de oplossing te

hoeken. De tweede betrachting is met zijn avondvullend programma te gaan optreden. Vierentwintig november vindt zijn eerste optreden plaats in het jeugdhuus 'De Molen' in Alken. Hij hoopt ook zijn verhaal te kunnen vertellen aan studenten van de verschillende fakulteiten. Het derde doel dat hij voor ogen heeft, is zijn ruimte te laten fungeren als een plaats waaruit initiatieven kunnen groeien, zoals bijvoorbeeld het samenstellen van een poëziebundel voor en door studenten. Alle vormen van kunst zijn er welkom. U ook.

Jos Leurs
Tom Michiels
Willem Stellamans

Iedere maandag, dinsdag en woensdag tussen 17.00 u en 22.00 u is iedereen welkom in de Vlamingenstraat 110 om samen met Cyriel Vandekerckhove rond de tafel te komen zitten. Alle ideeën zijn welkom: bel, en er wordt opengedaan.